

PROCHO vydává prochor

píše bohumír procházka

ROVINY

zvěsti z Jičína a okolí □ <http://prochor.unas.cz/> □ 1. únor 2009 č.2 / 09

Jivínský Štefan

Už dávno není jen o těch dvou figurkách, které si odnesou každý rok šťastní laureáti za kulturní počin roku, či za zásluhy dlouhodobé. Je o setkání, o poděkování. Jen se na Štefanovi sejdem, abychom byli spolu. Popovídali si, dohodli spolupráci, prohlédli si výstavku o našem konání.

Štefan je ale také věčné dohadování o zařazení profesionálů. Nebyl by problém vyhlásit třetí kategorii. Ale jak ukázalo už několik štefanských schůzí, potíží je ve stanovení hranice. Co patří do pracovních povinností lidí v určité kulturní instituci a kde začíná ona činnost navíc. A k čemu je vlastně ono rozlišování? Vždyť se stejně Štefan za zásluhy uplynulého roku uděluje losem u vědomí toho, že si jej zaslouží všichni, kteří dělají něco pro druhé. Není důležitější to, že o sobě víme?

Vždyť medailonky nominovaných jsou jedinečným soupisem dobrých skutků v kultuře, který v jiných okresech, chcete-li regionech, nemají. Z toho hlediska taky zdá se zbytečné dohadování, zda je či není kulturním počinem pěstování růží.

Podstatné je, že Štefan není v dostatečné míře zastoupen v některých částech okresu, jako je Bělohradsko, Miletínsko, Novopacko a jiné. Prostě odtud přišlo málo, nebo žádné nominace. To neznamená, že se tam děje málo kulturního. Jen nikdo na skutky neupozornil. Zajisté tedy není náš seznam úplný a to je závada velká.

Předložené medailonky vycházely z došlých nominací. Na jejich zpracování se podílel tým ve složení E. Bílková, L. Kubínová, M. Řeháková, O. Tomíčková, D. Zlatníková, M, proChor a další.

Za všechny chyby i nedostatky v organizaci může proChor.

Nominovaní za rok 2008

Artrosa

Sláva hořických mažoretů již dávno překročila hranice regionu. Taneční skupina pánů zralého věku v černých oblecích, s klobouky a dlouhými deštníky je pravidelně spatřována nejen na mnoha plesech a jiných slavnostech v okolí, ale své umění předvedla také ve „stověžaté matičce“ a pronikla dokonce i do zahraničí. Mažoreti pravidelně trénují, podnikají společně „pánské výlety“ a dokážou si dělat legraci nejen z jiných, ale i sami ze sebe. Už sama příprava, kdy pánové protahují ztuhlé klouby a na hrud' připínají medaile po dědečkovi, stojí za to. A co teprve některé taneční kreace... Vše pod dohledem profesionální trenérky. Prý se jim hlásí i mladší členové, ale neberou je. Kazili by jim totiž věkový průměr.

Atlantický most, organizátoři

Skupina jičínských organizátorů pozvala studenty ze šesti zemí na týden do svého města. Přidali se k nim studenti naši a všichni prožili příjemnou část prázdnin. Naši se pocvičili v angličtině, hosté poznali město a okolí. Program byl pestrý, nešlo jen o turistiku, ale i o plnění rozličných úkolů, hrálo se divadlo, všelijaké hry pro zábavu i poučení. Není podstatné, že iniciátorem byla evangelická církev, účastnili se a program připravovali i lidé mimo církve.

Běcharští

Vesnice na úplném okraji okresu má 224 obyvatel. Ale to neznamená, že je na okraji zájmu o kulturu a společenský život. Každý rok si obec vydává sborník, kde je popsáno vše, co se za rok událo. Kalendář akcí má šestadvacet položek. Nejde jen o zábavy a zájezdy. I v roce 2008 byl masopustní maškarní průvod, přednášky, obnovil se křížek za vsí, svým dílem přispěli i ochotníci. Škola, i když malinká, připravila své divadelní představení, které bylo dobře hodnoceno na okresní přehlídce.

Bílek Karol

Za času svého bydlení v Sobotce se podílel na mnohém kulturním konání ve městě i okolí. Jednou z velkých jeho prací po odstěhování jsou Malé dějiny Sobotce. Ony nejsou tak malé, protože při jejich psaní došel do roku 1850 a zjistil, že bude třeba druhého dílu. Pamětníci i neznalí čtenáři najdou tu mnoho dobových dokumentů, fotek, zajímavostí o událostech, dění i osobnostech. Karol přizval i své kolegy (D. Bílek, L. Bílek, L. Šoltysová, P. Ziková, E. Ulrychová), kteří doplnili knihu kapitolami o přírodě a pravěku.

Bílková Irena

zaslouží ocenění za dramaturgii 7. benefičního představení občanského sdružení Apropos, které se konalo 8.10. 2008 v Masarykově divadle. Představení se neslo v duchu mládí, přátelství a hlubokých lidských citů, otevřelo lidská srdce. Benefice je jistě jedním z nezanedbatelných finančních zdrojů sdružení, které pomáhá rodinám s postiženými dětmi vést plnohodnotný život. Skvělé je, že představení vychází hlavně z vlastních zdrojů, že vystoupení není vázáno na umělce a jiné celebrity z Prahy.

Biograf Český ráj

Pracovníci KZMJ dovedou zprostředkovat svým divákům opravdové filmové události. Na pozoruhodné filmy roku 2008 pozvali tvůrce, kteří nejen pověděli divákům o vzniku filmu a osobnostech. Oni otevřeli problémy, které jsou v životě naší společnosti aktuální. A vytvořili i půdu k tomu, aby se lidé k věci vyjádřili. Tak se například Tobruk stal podnětem k protiválečnému mítinku. Občan Havel vedl k zamyšlení nad osobností v dějinách, která neztratila lidskou dimenzi se všemi člověčími slabostmi. A Karamazovi? Divadlo ve filmu a film na divadle ...

Boháč Zbyněk a Kalousková Nataša

Pan Boháč napsal, paní Kalousková ilustrovala knížku, která se jmenuje Polopohádky o Rambajsovi a jiných řemeslnících. Autor vysvětluje, že jeho polopohádky nejsou až tak úplně vymyšlené, že je tam mnoho pravdy. Pravdy o řemeslnících v městečku Železnice. O řemeslech, která už nejsou, nebo postupně zanikají. Je to moc dobře, že on je připomíná a paní Nataša ukáže obrázkem, kdyby někdo nepochopil. I knížkou lze proslavit staroslavné město.

Bosáková Jana

Spolu se svými přáteli, zejména ze společnosti Literácy, oživuje starobylé tradice a zvyky v Ostružně. Například ostruženská pouť – to byla událost. Otevřela se fara, napekly koláčky i jiné dobroty, bylo tu divadlo, hlavně ale muzika a zpívání. Nejen při mši, ale i pak na faře a po deštivé pouti i na sv. Trojici. Kupříkladu písně barokní zazpívali si všichni a poznali, že dovedou být náležitě rozpuštělí. Vedle mnoha dalších akcí je potřeba připomenout slavnou půlnoční mši s kvalitní muzikou. V Ostružně ukazují, jak mohou taková setkání zpříjemnit lidem život.

Brada – Rybníček, obec

Koncerty jazzové a flétnové oživily gotický kostelík svatého Bartoloměje na Bradech. Kromě muzikantského zážitku i určitý přínos finanční, určený na opravu kostela. Jistě, celá potřebná částka se takhle vydělat nedá. Ale příklad toho, jak se musí člověk přičinit, aby mu bylo dáno, tu je. Spojená obec Brada – Rybníček zorganizovala i oslavy 750 let od svého založení, při kterých kromě jiného byla otevřena i naučná stezka, občané si zasadili Lípu svobody a uspořádali výstavu o historii obce. Kdo okusil výhled za kostelem, nebo z vrchu od křížku, pochopí kouzlo místa.

Bretová Milena

V Dětenicích už je jen malotřídka. Takže paní učitelka má dosti zúžený výběr. Přesto dovedla s dětmi připravit zajímavé divadlo. Netřeba tajit, že autor Jan Sobotka, který bydlí v Olomouci, zpracoval námět z přátelství s malechovicickou Alenou Pospíšilovou. V Dětenicích zinscenovali a v Malechovicích a Libošovicích zahráli. Krásně se vše propojilo. Mladí herci byli kouzelní, jak klapali v maminčiných střevíčkách, jak chytali nápoředu od paní režisérky. Pozoruhodné je, že ti, kteří v souboru Korálka v Dětenicích začínali, už jsou dnes dospělí a hrají jejich děti.

Bucek Josef

Pan malíř a sochař, svářeč a jinak všestranný výtvarník a taky básník vybudoval ve Vokšicích galerii. Jen malinko tam vystavuje sám, ale hlavně zve kumštýře významu regionálního, ale i mezinárodního (Ščigol, Komárek, Milovzorov ...). Nominace je ale i za jeho souhrnnou výstavu v zámecké galerii. Tady byly nejen jeho věci typické (hlavy, svařence, obrazy...), ale i důkaz toho, že mistr Bucek stále zkouší nové techniky i výrazové prostředky.

Bukvičtí

Spojená obec Bukvice – Křelina dostala vysoké ocenění Vesnice roku v Královéhradeckém kraji. Aby ukázali, za co, uspořádali udílení jako příjemnou zahradní slavnost s bohatým programem i výstavou o historii obce. Dění ve vsi je pestré, proložené i výstavami v Galerii Na Špejchaře. V době adventní pak uspořádali sérii čtyř koncertů v kapli, kde se vystřídaly rozličné žánry. Teď už zbývá, aby se hlavně podařil záměr vybudovat ze statku, který obec zakoupila, zamýšlené kulturní a turistické centrum. Páni úředníci, kteří rozhodujete o dotacích, v Bukvici je záruka, že se investice vyplatí.

Bechyňová Lada

Nominace na Štefana samozřejmě nepatří jen jí, ale celému Studiu Šrámkova domu. Lada je pokračovatelem chvályhodného konání, které započalo už v roce 1962. Tehdy bylo v názvu ještě slovo recitační. Ve studiu vystřídalo se mnoho kulturních osobností, bylo tu mnoho a mnoho vystoupení. Studio je každoročním účastníkem přehlídky souborů v jičínském K-klubu. Letos bylo oceněno za své představení Vlky plky. S tím také bylo pozváno na minipřehlídku do Běchar.

Cermanová Jana a Mates Tomáš

Hořická Galerie plastik byla založena v roce 1908, a tak v loňském roce oslavila své kulaté narozeniny. Pracovníci muzea a galerie Jana Cermanová a Tomáš Mates připravili k této významné události reprezentativní katalog, který doplnil fotografiemi Martin Hlaváček. Historii galerie zpracovala Jana Cermanová, která také spolu s Vladkou Matějkovou připravila pro Český rozhlas seriál o významných osobnostech českého výtvarného umění, spjatých s Hořicemi a hořickou galerií.

Čapounová Gabriela

Pracuje v Domově důchodců v Mlázovicích a obrací naruby zajetý systém. Namísto aby děti chodily hrát divadlo do domova důchodců, nacvičí klienti s pomocí paní Čapounové divadlo a hrají pro děti v mateřské školce. Letos tak sehráli Pohádku o kohoutkovi a slepičce a Hrnečku, vař. Děti byly spokojené a babičkám a dědečkům zatleskaly. DD Mlázovice se už od loňska kamarádí se Štefanem. Přijeli na udílení do Kopidlna a zdá se, že se jim tam líbilo.

Čerti z písku, autoři

Byl to skvělý nápad pořadatelů festivalu JMP: Pozvali mistra – pískového, sochaře Františka Bálka a jeho žáky z Plzně. Ti přijeli s předstihem a na Rynečku začali připravovat své dílo. Speciální písek pečlivě zhutnili, pak bedněmi rozebrali a v průběhu týdne vytvořili tři krásná čertovská sousoší. Ocenění si sochařská parta zaslouží zejména za to, s jakou pečlivostí a opravdovostí vytvořili dílo, o kterém předem věděli, že nemůže mít dlouhého trvání. Ale odkud byl písek převezen, to neprozradili, jen že z velké dálky. Inu – i umění má svá tajemství.

Červová Helena

Má velkou zásluhu na ožívání místní, již skoro zapomenuté fary. Pořádá tu jarní a podzimní „pozdravení“ - setkání řemeslníků a chovatelů za hojně návštěvy široké veřejnosti. I loňská Fara plná světél, pořádaná na sv. Lucii, se také velmi podařila. Libuňská paní starostka také vydatně podporuje místní spolek mladých žen „Maminec“, který za její aktivní pomoci uspořádal na loňskou první adventní sobotu retrospektivní módní přehlídku. I když by některé činnosti, spojené se zmíněnými akcemi, částečně mohly vyplývat z její funkce starostky, aktivity paní Červové výrazně převyšují její povinnosti.

Devátá Monika a soubor fléten

Koncerty jejího flétnového souboru byly zmíněny v odstavci o kostelíku na Bradech. Zájem posluchačů je takový, že soubor musel koncertovat v jeden den dvakrát po sobě. Moničina zásluha a zásluha celého souboru je v tom, že rehabilitují krásný zvuk staré dřevěné zobcové flétny v koncertním provedení. Hrají moderní i historickou muziku. Paní kapelnice je občanem ze Železnice. Koncertuje a učí na flétnu nejen u nás, ale i v Rakousku a jinde ve světě.

Divadelní soubor J.K. Tyl – Hořice

Soubor nastudoval a vloni na jaře uvedl dramaturgiu slavného Haškova románu Osudy dobrého vojáka Švejka. Česká klasika, která nikdy nezklame, byla uvedena v režii zkušeného režiséra Ladislava Dostála a v podání nejlepších hořických ochotníků. Titulní role se velmi zdařile zhostil Michal Moravec a pozadu nezůstali ani představitelé ostatních rolí. Velký úspěch sklízeli také členové taneční skupiny Artrosa (viz výše). V Hořicích již tradičně nezůstalo jen u premiéry, ale musely být přidávány nové a nové reprízy. Své umění předvedli Hořičáci i na mnoha zájezdových představeních v širokém okolí a vystoupili dokonce až v Mariánských Lázních.

Doskočilovi Lucie a Pavel

Mladí manželé se nastěhovali do Vrščů a hned se to v dobrém projevilo na životě obce. Na Vánoce pozvali vršecké do kostela na zpívání koled. Pavel Doskočil opravil sochu sv. Jana Nepomuckého. Na vršeckých humnech byla vytvořena Boží muka s lavičkou. Jejich příchod do vsi je příkladem toho, „jak všechno je v lidech.“ Někdy stačí nápad. A spolupracovníci se už najdou. A lidi poznají, že může být příjemno.

Dramatická výchova – kurz

Už 14 roků se konají v Jičíně (v K-klubu a dalších prostorách) kurzy dramatické výchovy. Také v září roku 2008 přijelo 60 účastníků. Učitelé, studenti, prostě všichni, kteří cítí potřebu dramatické výchovy ve škole. Na závěr předvedli 23. září všechny tři seminární třídy výsledky své týdenní práce. Výuka probíhala netradičním způsobem a netradiční byly i její výsledky. Tak skupina tvůrčího psaní sbírala inspiraci z mnoha nápisů, které objevili po Jičíně. Další třída šla po stopách. Stopy byly pro ni odrazem do fantazie ... Káčko připravilo pro kurz milé, takřka domácí prostředí.

Dubínová Tereza

Paní doktorka Dubínová je vzděláním hebraistka. Avšak její rozhled i záběr je širší. V předvečer máje uspořádala pod Zebínem přednášku o čarodějnicích. Čarodějnické procesy byly jen odrazem k širšímu vysvětlení čarodějnického fenoménu, který prostupuje dějinami. Tři hodiny dokázala vyprávět na prohrátém trávníku mezi květinami. Pozoruhodný jev. Tereza prostě oznámí, že bude povídat, lidi přijdou a se zájmem poslouchají. Nemusí mít učebnu, bůhvíjaké plakáty. Jen člověčí zájem a svoji dobrou vůli.

Ekologický areál Čtyřlístek, tvůrci

Čtyřlístek je na 4. ZŠ v Jičíně již mnoho let. Oáza zeleně s množstvím rostlin a živočišstva uprostřed města. Žákům se tady rozhodně lépe učí a snadněji chápe učivo přírodopisu. Pan učitel Kynčl, který Čtyřlístek s pomocnicí vybudoval, snaží se přinést sem stále cosi nového. Poslední je myšlenka a následná realizace naučné stezky. Na tabulích jsou přehledně podána témata z historie a přírodopisu. Práce při vybudování stezky nespočívala jen v přípravě obsahu panelů a ve spolupráci s Technickými službami, které tabule vyrobily. Bylo také potřeba sehnat finance. A to se na „Čtyřce“ daří.

Ertl Milan

Milan Ertl, student hořického gymnázia, si jako téma své seminární práce vybral osobnost populárního hořického lékaře židovského vyznání MUDr. Jaroslava Kaufmana, který byl za války vězněn v několika koncentračních táborech a díky své profesi se dostal do penězokazecské dílny v koncentračním táboře Sachsenhausen. Milan dnes žije v domě, který patřival Kaufmanovým, a právě to jej přivedlo na myšlenku pátrat po osudech této rodiny. Vytvořil velmi zdařilou práci, s níž nejen úspěšně reprezentoval svou školu na soutěži mladých historiků, ale s výsledky svého bádání seznámil také účastníky vzpomínkové akce Příběhem proti zapomnění v hořické synagoze při příležitosti 66. výročí odsunu Židů z Hořic.

Formanová Eliška, Sytná Marie

Starostka a místostarostka Bukvice. Dámy nejen se šarmem, ale i pracovitě ve prospěch své obce. Dokázaly získat spolupracovníky a přivedly Bukvici až k vítězství v krajském kole soutěže Vesnice roku a k ocenění i v kole celostátním za cílevědomý přístup ke komplexnímu rozvoji obce. Mají nejen nápady, ale dovedou se kupříkladu postavit za stůl a mazat chleby pro návštěvníky setkání. Zajisté by úspěchy v Bukvici nebyly takové, kdyby se nezapojili ostatní zastupitelé i lidé ze vsi.

Franc Václav

Člen Obce spisovatelů, organizátor literární soutěže Řehečská slepice, vydavatel měsíčníku Kobra a literárního občasníku Čaj, akční člen Literárního spolku při knihovně Václava Čtvrta Nominace je za knížku Něco na zub, kterou vydal v roce 2008. Pan doktor sbíral zážitky ze své zubařské praxe a vypráví je svým pacientům i dalším čtenářům. V knížce ukazuje, že zvolíme-li přívětivý a úsměvný pohled, nemusí to ani na zubařském křesle tolik bolet.

Gottlieb Jaromír a Klipcová Barbora

Byli hlavními realizátory výstavy o valdickém kartuziánském klášteře, která je v jičínském zámku. Výstava představuje koncepční celek, sděluje již svým uspořádáním centrální myšlenku „barokní cesty“. Je přínosem pro regionální historii a má velmi kvalitní odborné zázemí. Spolu s ostatními pracovníky Regionálního muzea a galerie v Jičíně připravili tak významnou událost, která představuje nejen život v klášteře, ale i širší souvislosti a význam řádu kartuziánů.

Gymnázium a SOŠ Hořice, studenti 7.A, 3.B, 3.C

PZV aneb Pestrý zábavný večer připravují každoročně v předvánočním období studenti hořického gymnázia a SOŠ, ten letošní měl název Kabaret. Do programu sice přispívají všechny třídy, ale vše probíhá v režii a pod taktovkou třetích (předmaturitních) ročníků, letos tedy 7.A, 3.B a 3.C. Dopolední představení, tedy předpremiéra, bylo určeno studentům hořických škol a večerní už jelo naostro pro veřejnost. Gympláci se opět vytáhli a předvedli program takřka profesionální. A co víc, získali i cennou zkušenost, že připravit zábavný program není opravdu žádná legrace...

Gymnázium Hořice, studenti a učitelé

Letos opět přijela skupina dětí z dolnosrbického gymnázia v Chotěbuzi na družební pobyt v Hořicích. Pestrý program pro ně připravila skupina učitelů – Věra Rolfová, Jana Konířová, Jan Tomíček a Marie Nosková. A tak děti poznaly nejen, jak to chodí v české škole, zaspotovaly si a vyráběly keramiku, ale poznaly i hostitelské Hořice, nejkrásnější kouty Českého ráje a matičku Prahu. Výsledky pobytu byly prezentovány formou výstavy v hořickém gymnázium. Pobyt se vydařil, děti získaly nové kamarády a snad i motivaci ke studiu dolní lužické srbštiny, kterou už dnes mluví jen hrstka lidí, ale my, Češi, jí rozumíme. Jako trvalou památku si domů odvezly nástěnný kalendář s fotografiemi a kresbami Hořic a Chotěbuzi, který sestavil učitel Tomáš Horák.

Hofmanová Anna

Vystavovala v září na Valdické bráně. Květiny, květiny a krajina, Jičín a Paní malířka má na každém obraze květy, nebo kvetoucí stromy. Na krajinářských je zase vrch a na něm dominanta. Kaplička, věž, torzo stavby. I na jičínských pohledech jsou věže. Upínání se vzhůru? Připomenutí toho, co je důležité? Důležité v životě ozdobené květy? Optimismus žití? Poutají barvy. Krásně sladěné, pestré. Někdy v abstraktní kompozici. Hledej diváku! A nebo se jen potěš onou pestrostí. Pestrostí tvorby i našeho bytí v městě a krajině.

Horáček Josef

Politik, herec, Rumcajs, sborista, učitel na ZUŠ, autor textů rozličných, před třemi léty začal malovat. Dělat hlavy, pak celé loutky. I v malířství několik žánrů. Portrét (opravdu k poznání), krajina, abstrakce. Potěší ironie (Heberova kobyla). Zajímavé na Rodinném mlýnu je, že malíř namaloval realitu a tu doplnil díky paměti o části věkem ztracené. Pozorovat a fantasta může si na výstavě hrát hru na vymyšlení. Kde se v myslí malířově berou ty boubelaté a kypré ženské? Jak vznikly spletnice abstraktních tvarů? Takové otázky výtvarné umění v Horáčekově podání klade.

Chodějovská–Bílková Eva

Historický ústav Akademie věd ČR vydává dokumenty z historie významných měst. Protože v ústavu pracuje i Eva Bílková – Chodějovská a protože Jičín jest městem s bohatou tradicí, patří jičínský svazek k nejlustším. Ostatně, může se Jičín pochlubit i tím, že patří k příkladu měst v krajině. Listování velkou knihou jest tuze poučné. Regulační plán města, zpracovaný Čeňkem Musilem patří k architektonicky dokonalým. Pro méně znalé je překvapující i skutečnost, jak naše záměry na výstavbu či uspořádání krajiny kopírují to, co už dávno předkové vymysleli. Kupříkladu na starém negativním snímku krajiny najdeme u Bílého mlýna rybník v těch místech, kde je zakreslený v plánech do budoucna. A podobně.

Jandejsek Pavel a Jičínské kvarteto

Jičínský pan vikář Pavel Jandejsek vystudoval kromě teologie i muziku – housle. Do kvarteta přizval muzikanty z okolí. Není zajisté jednoduché sjíždět se ke zkouškám a koncertům z měst desítky kilometrů vzdálených. Z řady koncertů připomeňme ten, který zazněl o posvícení v září ve velišském kostele sv. Václava. Mozart, Dvořák. Tuze milé, když v místech, kde stává kněz, zní smyčce. Ještě milejší, když jeden ze smyčců mistrně ovládá kněz. Navíc výtěžek z koncertu v Porotním sále v jičínském zámku věnovali na opravu varhan u sv. Jakuba v Jičíně.

Jičínská beseda

Další příklad iniciativy zdola. Skupina lidí se rozhodla, že bude pořádat přednášky. O věcech historických, o zajímavých lidech, událostech, umění, přírodě. Vydali plakátky, sehnali místnost, pozvali lektora. Ne odkudsi. Vždyť přece v Jičíně je tolik lidí, kteří mají co povědět druhým. Zpočátku vše financovali sami, teď začali vybírat symbolické vstupné v hodnotě jednoho levnějšího piva. V roce 2008 mluvil Pavel Kracík o svátku posvícení, Josef Lédl o objevu Pražské bible, Jindřiška Kracíková o židovském svátku světla. Občanské sdružení Jičínská beseda má náměty přednášek promyšleny na dlouhou dobu dopředu.

Jinolice – obec

Nominovaní jsou: obec Jinolice a spolupracující občané. Jinolické poutní zvonění znělo 11.5.2008. To bylo tak: Z iniciativy občana Josefa Kysela byla opravena zvonička na návsí: rekonstrukce dveří a střechy, restaurování zvonu a křížku na střeše, nově zaveden elektrický pohon zvonění. Především tak byla obnovena tradice vyzvánění v poledne a v podvečer, důležitá součást tradiční venkovské atmosféry. Slavnost u příležitosti znovuvysvěcení zvoničky a zprovoznění zvonění byla důstojná. Právě takové setkání je důležité pro život obce.

Jiránek Radek

Městský pan architekt se spolupracovníky skvěle ovlivňuje tvář města. K zajímavým nápadům patří pojednání středů kruhových objezdů v Jičíně tak, aby charakterizovaly okolní objekty nebo směr, kterým vede komunikace. Tak je objezd v blízkosti AGS věnován výrobě někdejší Knotkovy továrny, později Agrostroje – tedy strojům na sklizeň obilí. Zejména starším vybavují se tu vyráběné samovazy. Ostatně i svázané snopky jsou tu vidět. Podobně je Holínský objezd věnován skalám a horolezeckému sportu. Pravda, skály mohly by tu být vyšší. Ale to nedovolí dopraváci kvůli výhledu.

Kábrt Petr

Kastelán v Lodžii se podílí nejen na realizaci, ale i na vymyšlení mnoha akcí, které tu probíhají. Samozřejmě s KZMJ, OS Lodžie a dalšími. Stavba s okolím žije po celý rok, poslední je zpívání koled před Vánoce. Již tradiční jsou výtvarné výstavy. Jejich přínos je zejména v tom, že představují regionální umělce, což ovšem neznamená nízkou kvalitu. Z poslední doby můžeme jmenovat bratry Hochmanovy, fotografie Pravoslava Prokeše a pak pozoruhodnou výstavu obrazů, plastik a vlastních hudebních nástrojů Václava Kořínka.

Kaprálová Eva

Jako ředitelka málotřídní základní školy v Běcharech vede dětský divadelní soubor Třesky plesky, který patří mezi nejúspěšnější na okrese Jičín a prosadil se na přehlídkách Královéhradeckého kraje. Sama píše dětem dramatické texty a nacvičuje s nimi vystoupení, organizuje v obci besídky a setkání dramatických souborů celého kraje. Její školička je malinká, a tak musí i z těch málo žáků dát dohromady soubor. Daří se. Podstatné je, že při tom neslevuje z kvality a s dětmi dělá moderní divadlo.

K-klub a spol.

Ve spolupráci s muzeem i dalšími ve městě stále drží krásný staročeský zvyk vynášení Morany, někdo říká Mařeny. Je to potřeba, stále se mezi námi najde mnoho „smetí“. Děti si nejdříve vyrobí Mařeny i Líta. Namnoží se staročeská říkadla pro tu dobu příslušná. Průvod přes město dojde na most k řece Cidlině, tady se Mařeny zapálí a hodí do vody, aby je odnesla. Po cestě děti recitují říkadla. Dobrou duší celé akce je Lída Tmějová, na pomoc přicházejí děti ze škol.

K-klub, S-divadlo

Studentské divadlo K-klubu připravilo pod režijním vedením Martina Zajíčka a Hany Krásenské Sen noci svatojánské. Hrál se v Káčku i v Lodžii. Na celém divadle je příjemné, že K-klub dělá divadlo komplexně, tedy obstará i scénu i kostýmy. Na nich se vyřádí Lenka Vacková s pomocnicí. Shakespeare v podání studentů je krásné divadlo. Oni hrají s vervou a pan režisér jim nepromine vůbec nic. Nejsou tu herci – primadony. Je to prostě kvalitní soubor, a to proto že je za nimi moc a moc úporné práce.

Klipcová Barbora

S kolegy z Regionálního muzea a galerie v Jičíně uspořádala naprosto jedinečnou výstavu „Valdická kartouza – Uzamčený svět – historie kláštera 1627-1782“ a připravila obsáhlý a fundovaný doprovodný katalog.

Klub českých turistů

Ke 120. výročí od svého založení uspořádali v muzeu výstavu. Byla i přednáška o historii KČT. Zajímavá i tím, jak krajina okolo Jičína je inspirující právě k tomu, aby se turisté ustavili a konali. A jak souvisí turistika s kulturou? Inu, v málokterém sportu se toho tolik popíše jako u turistů. Ty jejich deníky, kroniky, to jsou často literární díla. A Pochod za Rumcajsem – to je i společenská i kulturní událost. A tak to všechno na své výstavě ukázali a vzpomínalo se dlouho, dlouho.

Knihovna Tuř

Přesně jak má na vsi být. Knihovna jako kulturní, společenské, dětské centrum. Zejména pro mnohé děti je tu jediný možný přístup na internet. Paní knihovnice Martina Řeháková vymýšlí rozličné výtvarné věci pro děti. A nejen pro děti. V adventu výroba věnců, jindy malování na sklo, pak zase sochy z papíru. No, sochy: nafoukne se balónek, natrhají se noviny, namočí ve škrobu a kladou se na balónek. A už je tělo ptáka. Pak hlava, zobák Prostě základem je NÁPAD a dobrá vůle něco dělat.

Komárková Martina

V roce 2008 přispěla na český knižní trh dvěma knížkami. Tolik rozdílnými. Prašní lidé je sbírka poezie. Martina nepíše polopatické básně – rýmovánky. Její básně musí se přečíst nejednou, aby čtenář objevil, co všechno je tu skryto. V obsahu, tedy tématu, a v hraní se slovy. Druhou knížku, O pastelce bez barvy, představila paní spisovatelka v knihovně těm, kterým určena, tedy dětem. A ony poslouchaly ukázkou a pak začaly rokovat a radit paní spisovatelce. A ona slíbila, že to podle jejich rad sepíše. Uvidíme.

Kopidlenský

25. února 2008 bylo v kopidlenské sokolovně udílení jedenáctého Štefana. Jedenáctý štefanský rok byl parádní, město připravilo důstojnou oslavu. Pozvalo i Zdeňka Svěráka, aby ho jmenovalo čestným občanem. V programu pak představilo, co je pro město typické, tedy samozřejmě i bluegras a mažoretka a další. Právě v Kopidlně bylo pěkně vidět, jak se může ku prospěchu věci propojit občanská iniciativa s úřadem, aby vzniklo zajímavé setkání, kam lidi přijdou rádi.

Kopidlenský podruhé

Vzhůru Kopidlno! Pro pořad s tímhle názvem je krásné označení – sousedské setkání. Obec už druhým rokem připravila zajímavý program. Byla tu muzika i mažoretky i další vystoupení. Otevřený byl zámek, v něm výstava. Ale i kostel pro koncert. K pořádání spojila se radnice s kopidlenskými spolky. Ochutnávalo se Kopidlenské slunce. Kdo neví, co to je, tak musí příštím rokem v létě do Kopidlna přijet.

Korálka Dětenice

Tenhle dětský divadelní soubor je spojený s dětenickou školou. A o jednom představení je řeč už v úvodu. V souboru jsou herci různých věkových kategorií, a proto nemá nastudováno jen jedno představení. V Dětenicích upravili i hru Jiřího Suchého Revue z polepšovny a skvěle ji předvedli. Mnozí z herců „dospělejšího“ divadla začínali v Korálce jako žáci mateřské školy

Kracík Pavel s přáteli

Přednáškou o vzniku jičínského posvícení, o posvícenských tradicích to všechno začalo. Archeolog Pavel Kracík založil s přáteli Jičínskou besedu. Jako spolek, přesněji občanské sdružení, které si stanovilo za cíl pořádat zajímavé rozličné přednášky. O historii, kultuře, ale i náboženství či krajině. V roce 2008 byly přednášky tři. A právě tu první, pečlivě připravenou, přednesl spoluzakladatel Jičínské besedy, Pavel Kracík. Pořadatelé záměrně střídají místa přednášek – a tak posluchači přijdou i do zajímavého prostředí. Velkým kladem je i to, že si domů odnesou i separátek přednášky. Druhou přednášku v pořadí měl Josef Lédl o objevu Pražské bible. Třetí, prosincovou, paní Jindřiška Kracíková.

Kracíková Jindřiška

Ano, je to v rodině. Paní Jindřiška je hebraistka a připravila si časově zařazené povídání Chanuka – svátek světla. Kousek židovské kultury byl představen v jičínské židovské synagoze, kde byly k dispozici i ukázky, kupříkladu chanukový svícen. Mnozí z posluchačů se tak do židovské svatyně dostali poprvé. I v tom je poslání Jičínské besedy. I když mladá lektorka není vzhledem k svému věku zkušená v přednášení, byla, díky pečlivé přípravě, přednáška poutavá a didakticky správně provedená. A trému nikdo nepoznal.

Krausová Kateřina a ostatní

Vedle Veliše je to už druhá galerie na půdě školy. Půda – prostor, kam se odkládají nepotřebné staré věci. Nepotřebné? Vždyť některé památky znamenají pro vzpomínání úžasnou cenu. Půdu je třeba nejdříve uklidit, zbavit ji nánosů prachu. Pak vyhlásit sbírku. A každý si shání a při tom vzpomíná doma. Následuje instalace – to je záležitost estetická. Nu a vernisáž – událost společenská. Slovo, rozhovory a zase vzpomínky. Tak tohle všechno absolvovala paní profesorka Kateřina Krausová se svými kolegy a studenty na novopackém gymnáziu. Galerie se jmenuje Hnízdo a výstava byla o projektu Old is gold.

Kula

Kula je zvláštní rituál obyvatel Triobardských ostrovů. Jde o vzájemnou výměnu dárků. Proto se tak jmenuje divadlo herců s mentálním a tělesným postižením – jeden z mnoha divadelních souborů jičínského K-klubu. Správný název: Teatroteapeutický kroužek pro mentálně a tělesně postižené. Soubor vznikl v roce 2004 a jeho inscenace se jmenují Cirkus, Mauglí a Tam, kde žijí divočiny. Je jasné, že herci na vozíčku nemohou vše. Proto režisérka Anička Sedláčková se spolupracovníky musí nejdříve přepsat divadlo do podoby vhodné pro tento soubor. Kdo viděl například jejich představení v zahradě Pod Košťofrankem, pochopí...

KZMJ a ostatní

Ve Valdštejnské lodžii vzniklo péčí Kulturních zařízení města Jičína v roce 2008 letní kino. To je událost vhodná zaznamenání, protože letní kino už dlouho v Jičíně nebylo. Možná vzpomenu si hodně staří pamětníci. Výběr filmů tu vhodně zapadal do prázdninové atmosféry, ale i do prostředí. Opět potvrzuje se, jak cennou hodnotou je NÁPAD. V Lodžii se hrály filmy At žijí duchové, Jízda, Vrať se do hrobu a Pražská pětka. Přišlo celkem téměř 800 lidí.

Lepařovo gymnázium Jičín, 1.A

Studenti prvního ročníku sami vybrali a zinscenovali divadlo. Jmenovalo se Vánoční příběh. Pod režijním vedením studentky Veroniky Laryšové ho sehráli žáci 1. A. I když celou inscenaci dělali si studenti sami, neopovrhli pomocí paní profesorky Práškové a Benešové. Představení proběhlo v aule před všemi studenty školy. Divadelními kritiky bylo vyzdviženo zejména nezvykle moderní pojetí inscenace. Čas adventní inspiroval studenty k tomu, že se vrátili ke starodávné tradici studentského divadla.

Lezecký kroužek Prachov

Jičínští horolezci, podobně jako mnoho dalších oddílů, vydávají každoročně svou ročenku. Je to dobře, protože tak je a bude zachováno mnoho zajímavých událostí z historie oddílu. Například zajímavé výstupy, cesty do hor a velehor a další. Kupříkladu známá jičínská kapela Na Prach off vznikla původně v oddíle. Horolezci nejsou zjemnělí mužové a dámy. A proto takový je i jazyk a styl jejich psaní. Tím ovšem vůbec není snížena úroveň. Ročenka je a bude svěbytné literární dílo, ve kterém se kromě autorů slova uplatní i fotografové a kreslíři.

Lhoták Martin

Všichni zasvěcení vědí, že řekne-li se Martin, rozumí se Renata. A naopak. Mnoho nápadů výtvarných už vzniklo v dílně manželů, byť podepsán je třeba jen jeden z nich. Jen oni vědí, jak je to s inspirací. Výstava o Valdické kartouze je proto tak úspěšná a kvalitní, že historické téma je zpravováno nejen dobře odborně, ale i výtvarně. Panely na boku, vertikálně směřující, mají modrou kartuziánskou barvu. Průhled do nitra je skrze mříž. Za ní mnich s nasazenou kápí Už jen vstup na výstavu je impozantní. Tak tohle je dílo kolektivní. Tedy Martina, Renaty a dalších. Martin je oceněn i za další výstavy, kupříkladu Rakouské námořnictvo.

Libošovičtí

K Libošovicím patří Malechovice (ty se vytahují, že mají 18 obyvatel, ale možná se už zase někdo narodil). A tahle obec uspořádala na svatého Martina setkání. Ano, říkejme setkání sousedů. Nejdříve hráli Děteničtí divadlo, pak představil Karol Bílek svou knížku Malé dějiny Sobotecka a pak už, i když byla trochu zima, stály před hospodou děti se světýlky a byl i průvod. Ten došel až k lavičce, odkud je krásný výhled. Pak se děti rozutekly na čaj. Příjemná událost, náklady minimální. Lidi se sešli, popovídali. Dobrou vůli spolu měli.

LIS

Literární spolek při Knihovně Václava France Čtvrťka má letos devatenáct let. Jméno Franc plete se tam, protože pan zubař Franc je duší spolku. Autoři se scházejí jednou měsíčně, čtou své věci a diskutují o nich. Každoročně připravují i několik vystoupení, byli už i v Praze. Čas od času vydávají almanach, ve kterém publikují svá díla. Ten, který vyšel v roce 2008, je v pořadí už šestý a jmenuje se Sedm střípků duhy. Číslovka v názvu znamená, že svou prózou, nebo poezií přispělo sedm autorů: Václav Franc, Josef Jindra, Ilona Pluhařová, Bohumír Procházka, Hana Runčíková, Václav Teslík, Petr Veselý.

Literácy, spolek

Ve středověku se chrámové hudební těleso jmenovalo Literátské bratrstvo. Prý pro chlad v kostele fasovalo teplé pivo. Tak jeho současná podoba v Jičíně dostala latinské označení Literácy. Pivo už se nefasuje, zato členové musejí pomoci přinést z auta Michalovy barokní varhánky. Ano, soubor založil Michael Pospíšil, který silou svého slova (mluví rád, ale dobře, protože hodně ví) dovedl přilákat skvělé jičínské zpěvačky, zpěváky i muzikanty. Říkám-li skvělé, míním stránku hudební i estetickou. Šňůra jejich vystoupení je úžasná. Od „Táflmuzik“ při Valdštejnských dnech, přes zahájení kartuziánské výstavy až po barokní pouť v Ostružně.

Luniaczek P. a spol.

Pan Luniaczek je z Budějovic, ale díky svým četným přátelům se dostal do Jičína na festival Jičín - město pohádky. Spolu s nimi pak připravili na arkádovém nádvoří zámku jedinečnou podívanou – živé šachy. Diváci postávali v obou patrech arkád a odtud měli úžasný výhled dolů na šachovnici. Na ní královna byla opravdovou královnou v krásných šatech a střelec mohl opravdu střílet. Vyřazené figury pak nečinně postávaly vedle šachovnice. Kdo s kým hrál a vyhrál? To už si nepamatují.

Malechovičtí

Kdo by si před dvaceti lety pomyslel, že se někdy bude chválit za webové stránky. Přesněji, že budou někdy nějaké webové stránky, na kterých si lidi najdou i tu nejmenší vesničku a všechno se o ní dozvědí. A Malechovice malinkou vesničkou jsou (obyvatel 18), ale občanské sdružení tu fungující má členů 27. Inu, Malechovice táhnou. I díky skvělým, přehledným, estetickým webovým stránkám. Tak se třeba dozvíme, že v roce 1905 měly 132 obyvatel. Nebo – jak to bylo, když se stavěla socha sv. Jana zvaná Jáneček. I o všech událostech, které se tu dějí. Kdo za tím stojí? Hádejte. Jeden z těch 18. Ale ostatní pomáhají.

Milíčevešť a Slatinští

Vždycky na konci školního roku pořádají v Milíčevesi u zámku Pohádkový les. Děti tu mohou plnit několik disciplin. Ale daleko nejpřitažlivější je hod houbou na učitele. Kdo hodí – dostane buřta. Toho si pak na ohýnku upeče. Děti vodí s sebou i rodiče, protože vedle Pohádkového lesa je v zámeckém parku i zahradní slavnost s muzikou, pivem i dalšími příjnostmi. Je pozoruhodné, jak se rovná dětská zábava se životem Domova důchodců. Obyvatelé zámku – klienti Domova jsou docela rádi, že tu mají veselo.

Miškovský Michal

Pavel o něm mluví jako o „kiňákovi“. To není moc pěkné slovo, ale Michal je pěkný mladý muž a šikovný. Biograf Český ráj je příjemným kulturním stánkem a je skvělé, že se tu nepromítají jen filmy, ale jsou často doprovázeny dalším programem. Když se promítal film Karamazovi, dostal hned při vstupu divák stakan vodky, aby nasál atmosféru. Když byl Tobruk, obsadily vstup vojáci. K dalším zajímavostem patří letní kino v Lodžii. Pan „kiňák“ je samozřejmě součástí týmu KZMJ a všechny dobré skutky jsou tedy kolektivním dílem.

Mladí hoříčtí výtvarníci

Výstavní sezóna v hoříckém muzeu opět zahájila nejmladší umělecká generace sdružená ve skupině „493“. Tina, Shelk, Maty, Kokesh, Sharpa a Lucian představili svá originální díla - malby, sochy, grafiku i fotografie. Za mnohé z nich by se nemuseli stydět ani skuteční profesionálové. Snad proto, že vystavené artefakty nespojovalo žádné společné téma, dostala výstava název „Cirkus“ a v duchu cirkusového umění se nesla i vernisáž, kde se jednotliví umělci představili jako krasojedci, krotitelé, klauni apod. Co na tom, že koníček byl dřevěný a místo hada – hadice? Hlavně že byla legrace. V malé síni vystavoval své obrazy Andy Reiben. Jeho „Boj 07“ byl dokladem, jak lze malováním bojovat s nemocí.

Muzeum přírody Český ráj

Rodina Šanderova ho provozuje nahoře na Prachově. Má celoroční bohatý program a zasahuje do mnoha oborů. Najdete tu zahradu s jezírky i obří akvárium. Samozřejmě s faunou a flórou tomu příslušnou. Specialitou muzea jsou obojživelníci. Muzeum pořádá i zajímavý běh, kde si každý musí předem nahlásit svůj čas a vyhraje ten, kdo ho dodrží. Zároveň s výstavami obvykle bývají zajímavé přednášky o přírodě i o historii skal. Z výstav jmenujme alespoň pozoruhodné obrazy hendikepovaných malířů. Někteří tvoří nohama, jiní drží štětec v ústech, protože údy k tomu stvořené jim neslouží.

Na prach off – hudební skupina

Narodila se mezi muzikanty – horolezci. Původně s myšlenkou samoobsloužit se na „horobálech“ a jiných setkáních. A kapela, která se hlásí k punkové muzice, vstoupila ve známost a je zvána i mimo Jičín. Mluvíme-li o punku, neznamená to, že skupina neumí i jiný žánr. Často hrávali na hrázi rybníka v podniku zvaném CML. Neznalým vysvětlíme, že to znamená Centrální mozek lidstva. Znamenalo. Útulná hospoda už neprovozuje. Ale Na prach off jede úspěšně dál.

Nožička Pavel

Ano, je profesionál. Někteří říkají, že by profesionálové měli mít ve Štefanovi zvláštní kategorii. Ale jiní namítají, že není jasné, jak stanovit mezi těmito kategoriemi hranici. Co patří k plnění povinností a co je to navíc. A Pavel je příkladem. V KZMJ vytvořil tým zaměstnanců krásně a mimořádně nadšených pro svoji práci, což je navenek velmi viditelné. Má spoustu nápadů (třeba netradiční oslavy prvního máje), respektuje nápady svých kolegů a společně je přivádějí do života (akce v Lodžii, Valdštejnské dny, podíl na JMP a další). Tady je „to navíc“ zřetelné.

Občanské sdružení SH

Ta velká písmena znamenala souvislost se Starými Hradý. Písmena zůstala, OS taky (pohostinství poskytla velišská škola), SH si může každý přeložit podle svého. Důležité je, že zůstala náplň. Některé pořady, na které byli lidé zvyklí do Hradů jezdit, přesunuly se do galerie J. B. Spektrum ve Vokšicích. Příkladem je prvomájové odpoledne, na které přijeli mistři slova Hana Kofránková, Alfred Střeček a kytarista Štěpán Rak. Komponovaný pořad byl věnován T. G. Masarykovi. Pokud hledáme ve svém okolí setkání, kterému slovo vlastenectví je příznačné, tak tady je příklad.

OS Čtyřlístek

Vzniklo v roce 2008 s cílem věnovat se aktivitám pro děti, mládež a rodiče. Jeho sídlo je v prostorách Café baru na Husově třídě, kde je dětský koutek. Příklad soužití restauračního podniku se zařízením pro nejmenší i větší. Čtyřlístek organizuje tvůrčí dílny, pro dospělé i různé kurzy. Specialitou jsou šipkové turnaje. Při festivalu JMP se v čtyřlístkové dílně vyráběly vkusné čtyřlístky.

OS JB Spektrum (Galerie Vokšice)

Ve vokšické galerii vystavují umělci regionální, ale i zahraniční. V roce 2008 byla tu například skupinová výstava HODOKOŠI, vystavovali místní – matka se synem Pokorných, Renata Štěpánková. Velkou událostí byla vernisáž Komárkova a Ščigolova. U Vladimíra Komárka mnohé překvapila tvorba keramická, u Michaila Ščigola velká plátna. Mezinárodní událostí bylo předvedení díla ukrajinského všestranného výtvarníka Olexandra Milovzorova. U každé vernisáže byla vždy vhodná muzika.

OS Jičínská beseda, Kracík Pavel

viz vpředu heslo Kracík

OS Maminec Libuň

V roce 2008 založily libuňské maminky s malými dětmi občanské sdružení. Každou středu se sejdou a věnují se tvorbě různých výrobků, např. suché vazby, výletům s dětmi a také přípravě kulturních akcí pro občany a širokou veřejnost. Na konci listopadu 2008 Maminec vymyslel a zrealizoval za pomoci občanského sdružení MAS Brána do Českého ráje módní přehlídku. Tato přehlídka přilákala z širokého okolí asi 250 návštěvníků, kteří se sotva vešli do libuňské sokolovny. Předvedena byla móda předválečná, 60. let, 80. let, móda společenská, svatební šaty, pyžamová móda. Modely předváděly i děti.

OS Paměť a svědomí

Další příklad občanské aktivity. Občanské sdružení stanovilo si jako jeden z cílů připomínat si historické události, zejména z novodobých dějin. Činí tak neformálně, bez velkých parád a projevů, ale upřímně a z hlediska historie kvalitně. V té věci spolupracuje s jičínským muzeem. V srpnu pozvalo OS Jičínáky na Letnou k pomníčku obětem roku 1968. Byla tu výstavka dokumentů, slova pamětníků, Krylovy písně. Na závěr se zpívala hymna – i se slovenskou částí. Lidé přišli rádi a ze své vůle.

OS Prove Hořice

Občanské sdružení PROVE v září uspořádalo v Hořicích již tradiční filmový festival. Tématem letošního ročníku byla myšlenka lidství jako takového s otázkami, kam člověk může dovést životní cesta, a zda ji může změnit nebo ovlivnit. Účastníkům byla nabídnuta řada pozoruhodných snímků, které bodovaly na světových festivalech. V přísálí kina byly po tři festivalové dny promítány dokumenty o holocaustu, jimiž se organizátoři připojili k probíhajícímu Dnům židovské kultury v Hořicích. Festival byl zakončen oskarovým snímkem Ďáblova dílna o penězokazecké dílně, v níž za války skupina přísně střežených Židů pracovala na padělání bankovek. Ve filmu byl zachycen i hořický lékař Jaroslav Kaufman. Film uvedl student gymnázia Milan Ertl (viz výše).

OS Stezka

Občanské sdružení, které se kvůli tomu ustavilo, připravilo mezi Vysokým Veselím a Češovem naučnou stezku. Vede pěknými místy krajinnými, neopomene historické památky, najmě kostely, ani rostliny tu rostoucí. Společenskou událostí bylo i samo otevření stezky. Lidé se prošli, projeli na koláčích, aby se pak všichni sešli v Češově, kde byla připravena výstava

o historii obce a životě místních spolků. Výstava byla doplněna přednáškou archeoložky Evy Ulrychové o hradišti v Čěšovských valech.

OS Tatobity a OS Malechovice

Malechovice s čertovskou svatbou byly v programu festivalu JMP a byly cílem jízdy parního vlaku v neděli. Po příjezdu vlaku sešlo se v Malechovicích na 500 lidí. Všichni absolvovali trasu lesem s úkoly a odměnami, které připravili pracovníci firmy Lesy ČR. Na mýtce hrála trampská muzika starých čertů., Korálka z Dětenic na louce u lesa pro děti zahrála dramatizaci pohádky dr.“Pepiáše“ Sobotky. V programu festivalu byla tak dodržena tradice nedělních výletů do Českého ráje pokaždé s jiným cílem i obsahem.

OS Zebín

Skupina křesťanů bez ohledu na církev má od města symbolicky pronajatu kapli Maří Magdaleny na Zebíně. To je symbolické místo pro mnohé konání. Biblické dílny, ekumenické mše a další. Už osmým rokem pak občanské sdružení pořádá ekumenický festival, kde jsou nejen přednášky, večerní společné modlitby, ale i vystoupení kapel, či sólových zpěváků. V roce 2008 přednášel Tomáš Butta, patriarcha CČSH na téma Ekumenismus jako cesta ke sblížení křesťanů „Co může křesťanství nabídnout křesťanům dneška“. Na večerech vystoupil písničkář Vladimír Veit, byl i koncert „JV“ Colegia rodiny Vávrovy.

Obec Ostroměř

Na přípravě a organizaci již 5. sjezdu rodáků Ostroměře a přidružených obcí se podílelo opravdu mnoho lidí a výsledkem byl nabitý třídní program. Pro účastníky byla připravena nejen hudební vystoupení a taneční zábavy, ale i výstavy v muzeu a ve škole, mažoretky, šermíři, loutkové divadlo, vyhlídkové lety, ohňostroj a přijel dokonce i kouzelník... Sjezd se konal při příležitosti 865. výročí první písemné zmínky o obci a 130. výročí narození spisovatele Eduarda Štorcha.

Pavlíková Eva

Paní Eva Pavlíková pracuje v Základní škole v Libuni jako družinářka, vede výtvarné dílny a podílí se na výzdobě školy. Každoročně pořádá s kolegy a žáky výstavu. V roce 2008 připravila předvánoční výstavu na téma myslivost, rybářství a včelařství, a to na profesionální úrovni. Na výstavách, které vždy trvají celý víkend od rána do večera, se vystřídali snad všichni občané obce a nejenom to, výstavy jsou vyhledávány i občany okolních obcí, učiteli malých škol a všemi, kteří mají rádi klidnou a příjemnou atmosféru tohoto dění.

Protože tyto výstavy musí mít paní Pavlíková propracovány do nejmenšího detailu, je třeba velmi často „zapráhnout“ celou rodinu, tj. manžela a dvě dospělé dcery. Dcera Eliška se již pravidelně zapojuje do kulturního dění v obci.

Pěvecké soubory Ratibor a Vesna Hořice

Obohacují kulturní život v Hořicích už téměř půl druhého století. Letošní nominace patří sborům za jejich vystoupení v čase adventu nejen na tradičním vánočním koncertě pro hořickou veřejnost, ale i za návštěvu hořické LDNky. Jako každoročně obešli zpěváci s pásmem koled všechna oddělení nemocnice a přinesli radost a povzbuzení těm, kteří to potřebují nejvíc. Úsměvy a poděkování zahřály zpěváky snad ještě víc než nabídnutý čaj a perfektní štrůdl.

Pírková Jitka

Od chvíle, kdy paní Pírková zanechala aktivního závodění na kole, začala se ve větší míře věnovat fotografování. A tak v roce 2008 uspořádala 6 výstav. S potěšením lze napsat, že byly tematické, tedy každá jiná. Například na Valdické bráně vystavovala Jičínálie. Její fotografie představují neobvyklé pohledy na město a jeho architekturu. Pro mnohé návštěvníky bylo hádankou poznat, odkud foto je. Dílo nepostrádá humor. Autorka si s potěšením hraje s fotkami na počítači, a tak zaujala Kaplického Národní knihovna namodelovaná na vrcholu Zebína.

Pokorný Jakub

z Libunce je mladý výtvarník, jehož dílo zaujalo na vernisáži ve Vokšicích. Právě tady vystavoval své artefakty z kamene. Světla jeho pískovcových lamp v adventním čase nevsedním způsobem rozsvítila na několik hodin libuňskou faru, z níž jakoby vyzařoval genius loci pátera Antonína Marka a malíře Františka Kavána. Jeho hapenning by mohl mít název Fara plná světél.

Pokorných – rodina

V galerii JB Spektrum ve Vokšicích vystavovala Zlata Pokorná, její syn Jakub, přizvali Renatu Štěpánkovou, Žanetu Vaníčkovou. Kolektivní výstava představila širokou plejádu výtvarných artefaktů. Kámen, kov, keramika užitková i jen pro ozdobu, dřevo. Rozličná jejich kombinace. To byli Z a J Pokorných. Renata přidala úsměvné malby, jaké by mnozí autoři rádi do své knížky jako ilustrace. Mladičká Žaneta se naučila paličkovat a její jemné krajky jsou ozdobou na šaty i jen tak na pokoukání.

Pospíšil Michael a Literácy

Muzikant tělem i duší. Nejen hraje, ale zná mnoho z hudebních zákonitostí a historie. A poutavě o tom umí vyprávět. Nejen to. Dovede strhnout k muzicírování mnoho dalších. S nimi soustavně propaguje barokní hudbu v řadě autentických koncertů a vystoupení v širším okolí při nejrůznějších příležitostech místní kultury. Propojuje profesionální a amatérské hudebníky a zpěváky a umožňuje jim tak setkávání přímo na jevišti. Jeho zásluha je v tom, že vrací zpěv do našeho života.

Pospíšilová Alena

Paní knihovnice byla v roce 2008 dramaturgyní festivalu Jičín město pohádky. Přišla s mnoha a mnoha novými nápady. Svou profesí při nich nezapřela. Mnoho programových bodů bylo přímo inspirováno knihou, či o knize a knihovnicích bylo. Na nádvoří zámku proběhlo celostátní pasování na rytíře krásného slova, které bylo i oslavou knihovnického stavu. Skvěle dokázala zapojit do průběhu pohádky své přátele, čehož důkazem byly dámy ze Železnice, které organizovaly průvod. Pozoruhodné jsou i její aktivity v místě bydliště (sv. Martin), či různé pořady, na nichž se podílela v knihovně.

Regionální muzeum a galerie Jičín

Svatojánská noc začala na nádvoří zámku. Pořádá Regionální muzeum a galerie Jičín. Uprostřed byl klavír, u něj Štefan Hudec. Hrál vše, Štefan umí. Každý si mohl přát dle svého. A udělat si věnec z kouzelného kvítí, které má čarovnou moc. Vypít čaj z kouzelných bylin. Okusit sušenky s přidáním šalvěje. Přechíst si svatojánské pranostiky. Nebo jen tak bloumat po nádvoří zámku v přípravě na noc plnou kouzel Pak cesta lipovou alejí do Lodžie, kde hraje a zpívá písničkář Slávek Klecandr.

Roušar Josef

Jičínský pan kaplan se vypravil jako duchovní doprovod se skupinou poutníků do Izraele. Po moderním způsobu – letadlem do Tel Avivu a pak autobusem. Jeruzalem, Chrámová hora, Zed' nářků, Betlém, Galilea, nakrátko v Egyptě, Jordánsku. Putovali po místech, o kterých se píše v Bibli. Věřící viděli místa, kde žil Kristus. Po návratu si své zážitky nenechal jen pro sebe. Sezval zájemce a vyprávěl. Obrázky promítal. Jako vždy byla jeho přednáška pečlivě připravená. Ještě jedno setkání s katolickým duchovním: V židovské synagoze zpíval židovské písně.

Rychterová Věra, Pospíšilová Alena

Dramaturg festivalu Jičín město pohádky se každoročně mění – to aby byly nové a nové nápady. Ředitel zůstává – to aby byla kontinuita. Tandem i pro rok 2008 se osvědčil. Samozřejmě jejich práce by nebyla taková bez ohromného týmu dalších, důležitějších i méně důležitějších. Dramaturg Alena vnesla knihovnický, knižní pohled. A dlouholetou zkušenost z pořádání rozličných věcí v knihovně i Malechovicích, ředitelka Věra dlouholetou zkušenost a, příznějme, známosti mezi účinkujícími i sponzory. Pak je tu ještě festivalovej vejbor, dramaturgická rada a práce v různých sekcích.... A spolupráce s městem. Tak to je festival při pohledu zezadu.

Řeháková Martina

Možná se zpočátku bude zdát, že je to spíše akce sportovní, ale je to hlavně o tom setkání, a tak je ji směle možno zařadit mezi kulturní počiny. Již jedenáct let, vždy na začátku září, vyráží skupinka žen, někdy i značně početná a všech věkových i věkových kategorií s batohem na zádech na víkendové putování po našich krásných horách. Kdo něco podobného nechystal, neví, co je to za práci těch třeba i osmadvacet ženských dopravit na určené místo a na horách je uhlídat. Všechny vždy celý rok vzpomínají na zážitky minulé a těší se na ty nové. Akce se jmenuje Babatour a pořádá ji paní Martina Řeháková, podnikatelka a knihovnice v Tuří.

Řehečské kvarteto

Harmonikář, dva zpěváci a jedna zpěvačka – dcera. Při jednom vyhodnocení literární soutěže Řehečská slepice trochu nesměle zahráli. V dalším ročníku už směleji. Přinesli si svépomocně vyrobenou písničku na Řehečské motivy. Od té doby hráli každý rok, skládali písničky další. Dnes už mají vydané své vlastní cédéčko. A jsou zvaní na vystoupení po světě, nu, zatím po republice. Hráli ve velkých obcích, v Praze, v Řehči, v Jičíně. Na jičínský ryneček se ve svých vestičkách a kloboucích o festivalu JMP náramně hodili.

Řehetí

Obec Řehetč byla jednou z posledních obcí okresu Jičín, v níž byla provedena elektrifikace, přestože podala žádost k Východočeským energetickým závodům v Hradci Králové již 17. prosince 1945. K rozsvícení první žárovky došlo až v roce 1958. V sobotu 23. srpna 2008 si toto významné výročí připomněli občané a příznivci Řehče v programu Sbohem, petrolejky! Lidi se sešli, rodáci se sjeli. Byly projevy, hrálo Řehečské kvarteto Povídalo se dlouho do noci. Milé je, že se našla parta, která tohle všechno dala dohromady.

Scott Hansen

Scott Lee Hansen je známý v učebnách, ulicích, ale i v hospodách Jičína. Přijel z Anglicka do Valdštejnova města učit jazyk, poznávat lidi, zvláště dívky, libovat si v českých nápojích ... a hrát divadlo. Svě divadlo jednoho herce The Angličan hrál 22. 11. v Jičíně už počtvrté a stále nemá o diváky nouzi. Scott, i když už vyučil angličtině spoustu lidí, sám se česky kloudně nenaučil ani za 7 let. A na tom staví své dramatické umění. Slovo, jazyk spisovný, ale hlavně nespisovný, mimika, minimum rekvizit, improvizace, nápad. A je téměř dvouhodinové představení. Na závěr dal si Scott okolo ramen českou vlajku, kázal všem, aby se postavili, sám si vzal k ruce papír s textem - a zpívala se česká hymna. Mnozí takhle neformálně zpívali poprvé.

Sdružení rodáků a přátel Řehče

Nominace je za uspořádání literární soutěže Řehečská slepice i v roce 2008 a za skvělé odpoledne, při kterém se vyhlášovaly výsledky ročníku. Výraz Sdružení ... napovídá o bůhvíjaké organizaci. Ve skutečnosti jde o skupinku lidí okolo Václava France. Vlastně je to hlavně jeho rodina. Ale literární soutěž má už jméno, obesílají ji lidé z celé republiky. Svě jméno má i vyhlásování, které se nekoná v Řehči, ale v jičínské Knihovně Václava Čtvrtka. Protože se sjede tolik lidí, že se prostě do malé Řehče nevejdou. Hodnotná je nejen soutěž, milý je i program udílení, který se nese v humorném duchu.

Seco Group

Nástupce slavného Agrozetu, Agrostroje, Knotkovny žije ve skromnějších podmínkách, než bývalo za Agrostroje. Však to také mnozí současní i bývalí agrostrojáči těžce nesou. Ano, agrostrojáči. Nebo snad někdo v Jičíně používá výraz secogroupáci? Tak tihle všichni i jejich rodiny a mnoho dalších sešli se na prvního máje roku 2008 ve „své“ fabrice, aby zavzpomínali, popovídali si. Seco Group připravil oslavy 120 let trvání závodu důstojně. Kéž by důstojně bylo i pokračování slávy podniku.

Smolík Robert a spol.

To „spol“ v nadpisu je tuze spravedlivé, protože pořádání Valdštejnských dnů i v roce 2008 je týmová záležitost. Spojí se nejen ti, kteří program vymýšlejí, ale i ti, kteří jej pak provádějí. Muzeum, ZUŠ, Literácy, Výčet není zdaleka úplný. Návštěvník slavností okusil iluzi doby vévodovy s různými hrami, zábavou. Setkal se ale i s poznatky astronomickými i s tehdejší muzikou. Robert se spolupracovníky připravil na nádvoří zámku akci vysoce divácky atraktivní, která ale přitom na druhé straně byla umělecky hodnotná a z historického hlediska neodevalvaná.

Sobotka Jan

Kdysi jičínský, přesněji popovický, nyní olomoucký občan, Jan Sobotka stvořil svého Pepiáše a napsal o něm už druhou knížku. Pokřtil ji a do světa vypravil právě na festivalu JMP v Porotním sále jičínského zámku, a to v těsné blízkosti Dáblový bible tu vystavené (samozřejmě v maketě). Knížka se jmenuje Jak Pepiáš přispěl k větší slávě města Jičína. Čert se tu sešel s ďáblem. A vůbec čertovinami se to tu hemžilo, neboť pan ilustrátor Jiří Fixl si liboval, že Jičín mu je sympatický tím, že je přímo napojený na peklo. Mezi lety 2005 – 2008 vydal pan magistr Sobotka ještě tři knížky aforismů. Tenké, stostránkové, brožované. Poutavé. Další kumšt. Do dvou či tří krátkých řádků soustředit moudro. Úderné, vtipné. Posuďte: „Aforismus musí být stručný. Proto z něj někteří aforisté vypouštějí i myšlenku.“

Sokol Jičín

Kdo by pochyboval o tom, zda patří Sokol mezi instituce kulturní, tak nebyl 30. listopadu v Masarykově divadle na Sokolské akademii. Paráda, kterou sokolky a sokolové předvedli k oslavě výročí 145 let založení Sokola, přinesla odpověď. Nejen cvičení dětí, dorostenek i dospělých, úspěšná vystoupení sletová. Ale i pěvecký sbor Smetana. Sokol má své místo v životě města i jeho okolí. Příkladem budiž parta dam okolo Bláži, které pomáhají v logistice při festivalu Jičín město pohádky. Nebo vystoupení sokolek na zahradní slavnosti v Bukvici.

Spolek železnických sousedů

Nu, šlo spíš o sousedky. Zorganizovat průvod při festivalu Jičín město pohádky bývá vždycky těžký oříšek a věc se nevyhne kritice. Letos požádala dramaturgyně Alena dámy ze Železnice. Ty se všechny oblékly do čertovského a konaly. Pobíhaly okolo školy zepředu, ze zadu, některé křičely pusou, některé do řvací roury. Některé se rozčilovaly, některé se smály. Nakonec se smály všichni. Průvod vyšel, průvod dorazil. Neztratil se. Ale nejlepší ze všeho bylo, jak si ty holky dovedly i udělat legraci samy ze sebe a přitom odvedly úžasný kus práce.

Stránský Petr

Je učitelem na ZŠ v Libáni. Jeho koníčkem je od dětství divadlo. Petr je duší loutkového divadla Martínek a divadelního souboru Bozděch. Je také dramaturgem, scénaristou, režisérem, kulisákem, osvětlovačem, zvukařem a hercem... Vede dětský divadelní soubor NUM.éra, jeho svěřenci jsou úspěšní i jako recitátoři na okresních a krajských přehlídkách. S dětmi připravil v roce 2008 představení „Šli červotoči do houslí“, s nímž postoupili na krajskou přehlídku. V roce 2007 to bylo představení „Smrček“. Je „vrchním organizátorem“ školních akademií v Libáni. Byl i moderátorem Jivínského Štefana, když se tam konal.

Svoboda Josef

Když byl pan Svoboda ještě v Popovicích, tak dělal všelijaké věci, aby obec byla pěkná. Upravoval prostranství, staral se o sochu sv. Josefa a tak. Teď je v Domově důchodců v Jičíně a nedovede jen tak sedět. Postavil foliovník a pěstuje tam kytky a zeleninu. Inu, architektonicky ani esteticky to není skvost. K moderní stavbě příliš se nehodí. Třeba by to konání bylo napadnutelné i z hlediska některých předpisů. Ale – není to nádhera? Čerstvé kytky vlastní výroby? Typický portrét pana Svobody: Jede dlouhou chodbou Domova na svém invalidním vozíku – a přes rameno má pilu.

Ščigol Michal

Pan malíř má ke svému malování i dar slova. A tak nejen mluví, ale i píše. A nebo nechá o svých obrazech psát druhé. Tak vznikla knížka. Vydalo nakladatelství Gentiana, hlavní textovou část napsal Vladimír Burjánek, graficky vypravil Ondřej Klos. „Kdo má tu knihu, nemusí už chodit na výstavy,“ řekl ve středu 28. 5. v knihovně Michail Ščigol. Ano, v té knížce je malíř celý. Přesněji malíř mezi léty 1997 až 2006. Knížka se jmenuje MALBY a nese podtitul Ohlžení na budoucno. Je to už čtvrtá knížka o malířově tvorbě a malířovi. Má 352 stran, je na šedivém papíře, takže text i fotky neoplývají polopatickou kontrastností. Podobně jako není prvoplánové malířovo dílo.

Šmíd Ivan

Umělecký drvoštep, tak se pan řezbář sám nazývá. Ivan Dědek Šmíd vystavoval na Valdické bráně jičínské v měsíci květnu. Když jsme se v nejvyšším patře brány zastavili u hlavy profesora Preclíka, nebylo to ani čtrnáct dní, kdy mistr byl přijat na Nebeskou akademii. Sochař (Preclík) nechal se sochat od kolegy sochaře (Šmída). První bustu Dědek udělal, přinesl panu profesorovi a ten mu na místě vyjmenoval, co je špatně. Sochař akademik poučuje sochaře samouka. A pak si pan profesor

ještě objednal u Dědky sv. Floriána do výklenku své chalupy. Proč si ho neudělal sám? Chalupa je lidové baroko. A tak patrona musí dělat lidový umělec.

Šourek Jiří

Přítel, tak si včelaři pěkně říkají, je nominován za spolupráci s městem Kopidlno při organizování akce Vzhůru Kopidlno! 2. v květnu 2008, spojené s oslavou 60 let existence zahradnické školy v Kopidlně. To je příklad skutečnosti, že sousedské setkání by nebylo, kdyby nebyly desítky bezejmenných spoluorganizátorů. Má zásluhy na propagaci města a školy při oblastním kole včelařské soutěže Zlatá včela 5. května 2008. Má výrazný podíl na spolupráci se základní školou při odhalování historie města Kopidlno.

Tmějová Lída

Při pohádkovém festivalu 2008 měla, jako i jiná léta, na starosti tvůrčí dílny. Těch se dalo v programu napočítat ke čtyřiceti. Šílená práce. Nejde jen o to, dlouho před festivalem domluvit, kde budou, co potřebují (materiál, pomocníky, prostředí, ale i jídlo a ubytování) a pak jim tohle všechno zajistit. Tady se nedá předvídat do detailu. A tak se často musí improvizovat. Zajisté nezláďala by to Lída sama. Ale ona má osvědčený a obětavý tým logistiky. Nejkrásnějším důsledkem tohoto konání je skutečnost, že školy a učiliště, které dílny organizují, se už v předstihu samy do Jičína hlásí.

Tomíčková Oldřiška

Paní doktorka iniciuje a organizuje v Hořicích řadu kulturních akcí, týkajících se historie i současnosti Židů. Stará se o výstavy, pořady, přednášky, vzpomínkové akce, besedy, uvádění filmů v místním kině, propagaci na školách i v tisku atd. Pečuje o lektory a hosty. Příklady letošních akcí: Dny židovské kultury (výstava - Osudy terezínských dětí + pracovní listy pro školy, ekumenická bohoslužba v bývalé synagoze, koncert, pořad z životopisů terezínských dětí – ve spolupráci se ZUŠ, uvedení filmů s tematikou holocaustu při filmovém festivalu Hořický vorel, vzpomínka na MUDr. Jaroslava Kaufmana při příležitosti 66. výročí odchodu Židů z Hořic).

Tomíčková Oldřiška, Bukač Václav

Zcela nově zpracované dějiny města napříč několika historickými obdobími přináší nová kniha nazvaná Hořice odedávna dodneška. Publikace vznikla v městském muzeu, z jehož fondů autoři také čerpali. Základních jedenáct kapitol z historie města napsala Oldřiška Tomíčková. Autorem scénáře, obrazového doprovodu a výtvarného řešení je Václav Bukač. Kniha má rozsah asi 320 stran a obsahuje na pět set reprodukcí. Vyšla nákladem jednoho tisíce kusů.

Úlehla Vladimír

Napsal knihu Václav Fejfar, mistr tesařský, starosta města a protektor Řemeslnické besedy. Knihu vydala Knihovna Václava Čtvrta jako 3. svazek v edici Jičínsko. Profesor Úlehla popsal nejen zajímavou osobnost jičínského starosty, ale i dobu, ve které V. Fejfar žil. Autor má bohatý archiv rozličných výstřížků z mnoha oborů literatury i výtvarného umění. Svě badatelské výsledky už předvedl na několika výstavách, popsal v mnoha článcích. Kniha o V. Fejfarovi je v pořadí už jeho třetí.

Ulrychová Eva

Paní doktorka je archeoložkou Regionálního muzea a galerie v Jičíně. V jejím podání je archeologie poutavou vědou, zdaleka ne suchopárnou. Nové poznatky, které za roky nashromáždí, předvede vždy po čase ve výstavní chodbě muzea. Při vernisáži se neomezí jen na formální úvod. Vezme návštěvníky, provede je od vitríny k vitríně a poutavě vypráví o době, ze které nálezy pocházejí. Paní Ulrychová jezdí za svými posluchači i do jejich obcí. Velkou návštěvnost měla například její přednáška v Česově při otevření naučné stezky.

Valter Jiří Qido

Pan malíř má na Špejchaře v Bukvici svou vlastní galerii. Neužívá ji jen pro sebe, rád zve své malířské kolegy a nabízí jim prostor k vystavení. Špejchar není veliký, je vhodný spíš pro menší díla a slouží především pro autory regionální – malíře z okolí. Svě kresby, akvarely vystavuje tu jen skromně. Svou výstavu měl taky v Galerii radosti v jičínské knihovně. Qido maluje chalupy. Tuší, vodovými barvami. Mnohé z těch, které zachytil, už nejsou. Zrušil je čas, nebo příliš náročný majitel. A tak mnohé stavby zůstávají zachovány už jen v jeho archivu. Pan malíř dokládá, že i jen v našem nejbližším okolí je stále co objevovat.

Vávra Jaroslav

Je učitelem na ZŠ v Železnici a hned po příchodu zapadl do kulturního dění ve škole i v obci. Je redaktorem školního Informačníku, kronikářem své školy. Hlavní jeho náplní je muzika a divadlo. Svůj zájem přenáší na žáky. V roce 2008 uvedli například dětskou operku Budulínka, zpěvohru Karkulka a Břetislav a Jitka. S dětmi zpíval v adventu i na náměstí v Železnici. Další jeho muzikantskou aktivitou je rodinný koncert, který předvedli na ekumenickém festivalu v Porotním sále jičínského zámku. Kromě toho moderoval i adventní koncert Dětského pěveckého sboru Jizerka ze Semil 12. 12. v kostele v Radimi.

Vitiněvesť

Ve Vitiněvsi sázejí stromy. Lukáš Bílek, který to s ostatními dává dohromady, spočítal, že jich za dva roky je celkem 347. Obec to nestálo nic, nebo skoro nic. Peníze se sehnat dají, jen se nesmí říkat, že to nejde. Vysadili stromy okolo křížků, hlavně ale do alejí. Sázet aleje je lepší, než stavět sochy. Sochy se občas bourají, nebo přemísťují, jako v Jičíně Havlíček. Aleje vedou odněkud někam. Ty vitiněveské vedou z obce do kraje. Nebo opačně. To záleží, jde-li člověk do světa nebo se vrací. Oboje je správně. Až stromy vyrostou, budou šumět. To je zvuk lepší, než když někdo mluví. A ještě lepší, než když kecá. A tak si budou lidi podél těch alejí chodit, mlčet, přemejšlet. Někteří se i vezmou za ruce. Není to nádherna?

Voda Miroslav

Pan kapelník je duší Klubu přátel české písničky na Samšíně. Oni nejen hrají doma a v širokém okolí, ale zvou na vystoupení i kapely sousedské. V popisu jejich konání objevuje se výraz Srazilka. To se potkají dva muzikanti a začnou hrát. Uslyší to další – a přidá se. A tak se nakonec srazí celá kapela. Hraje pro své potěšení, pro poslech sousedů. Tak popisují na svých stránkách svůj vznik Srazilka v Dršťekryjích, které pod Samšinu patří. S kapelou pana Vody setkali se Jičíňáci v průvodu při festivalu JMP.

Vysokoveselští

Vysoké Veselí je 100 roků městem. Prvně bylo jmenováno císařským dekretem krásně graficky vyvedeným. Pak nějak být přestalo a v roce 2007 si jeli Veselští do parlamentu pro nové jmenování. Už není tak pěkné. Ale na výstavě, kterou v červnu uspořádali, byly dekryt oba. Taky tam byly jízdni řady vláčku, který kdysi jezdil do Smidar. Dá se tu vyčíst, že v roce 1900 trvala cesta o 5 minut méně než v roce 1976. Inu – pokrok nelze zastavit. Není to překlep. Za těch 76 roků dráhy zpomalily. Nu, teď už se tam nejezdí vůbec. Taky byla na výstavě kronika, kterou bylo možné si prohlédnout. Ale jen v rukavičkách. Byly připravené.

Zahradnická škola Kopidlno

V roce 60. výročí školy pracovníci dokázali zorganizovat v květnu slavnostní přijetí absolventů a pak ve spojení s městem Kopidlno i 2. ročník akce Vzhůru Kopidlno! Setkání bývalých žáků i učitelů s bohatým programem bylo nejen společenskou, ale i kulturní událostí. Ve dnech 10.-12. října 2008 připravila škola další ročník prezentační akce KOPIDLENSKÝ KVÍTEK. Mimořádně náročná akce s bohatým programem (soutěž studentů v aranžování květin, žáků v poznávání rostlin), letos za rekordní účasti 10 000 návštěvníků.

Zajíček Martin

Velký úspěch mělo divadelní představení Sen noci svatojánské v areálu Libosadu, které bylo na vysoké umělecké, prakticky profesionální úrovni, která výrazně přesahovala ostatní produkci Káčka, i když i ta je výborná. Představení mělo atmosféru a mohlo by se srovnat s některými podobnými realizacemi v přírodě či zámeckých areálech, např. v Českém Krumlově. Pochvalu zaslouží nejen pan režisér, ale celý soubor.

Závěsné divadlo

Agentura Na věži pořádá každoročně začátkem prázdnin festival Mezi patry. Kromě pozvaných hostů hraje tu i domácí soubor – Závěsné divadlo. V roce 2008 sehrálo 5 Pinterových aktovek. 11 členů souboru odvedlo skvělou divadelní práci. Premiéra Závěsných je vždy očekávána, protože soubor přináší pokaždé něco nového. Vedle starých členů objevují se noví herci, dramaturgie střídá žánry i provedení inscenace, která se musí vejít do omezených prostorů věže. Ani v roce 2008 divadlo neslevilo ze své úrovně.

Zobinová Zdena

S paní Zdenou Zobinovou se můžete setkat v Masarykově věži samostatnosti v Hořicích, kde každoročně od května do září pracuje šest dní v týdnu jako sezónní průvodkyně. A ne průvodkyně ledajaká. Má svou práci ráda a je to znát. K perfektnímu výkladu vždy připojí i milý úsměv a přátelské slovo, jak dosvědčují záznamy v pamětní knize. Má už i své stálé hosty, kteří se sem vracejí rok co rok jako vlaštovky, někdy pošlou i pohlednici nebo malý dárek. Její láskou je divadlo a hudba. Sama je už po mnoho let členkou divadelního souboru J. K. Tyl. Při představení ji na jevišti sice nevidíte, ale herci by se bez ní neobešli. Je totiž skvělou nápovědkou.

ZŠ Běchary

Malotřídní škola ve vesnici vzdálené od centra ale nemusí být na okraji po stránce kulturní. Škola se podílí na kulturním konání obce. V obecní ročence vyslovuje paní ředitelka E. Kaprálová vášnivou obhajobu malotřídních škol. A právem. Nejde jen o metody, ale i o postavení školy v životě obce. Den matek, sázení stromů, čarodějnický den a další. A divadlo. Školní soubor připravil kvalitní představení, se kterým postoupil do krajského kola. Předvedl ho veřejnosti a při tom pozval podobné sesterské soubory z Libáně a Sobotky. Zajímavá přehlídka.

ZŠ Bodláka a Pampelišky Veliš

Další malá škola, která žije kulturou a šíří ji i do vsi. Na půdě školy vybudovali galerii, kde byla v květnu výstava věnovaná cestování a památkám z cest. Trofeje, fotky, deníky, vzpomínky. Ano, protože pan ředitel Bodlák tu vyprávěl i o svém pobytu v Indonézii. Podává se káva. Lidé v pohodě. Jedna z mnoha akcí. Taky zahradní slavnost na zakončení školního roku. Spolupráce pedagogů při festivalu Jičín - město pohádky. Na webových stránkách má škola motto: „Jen škola, která spolupracuje se svým okolím a je ochotná a zároveň schopná se od něho něco naučit, má šanci neustrnout ve svém vývoji a poskytnout svým žákům vzdělání, které jim k něčemu bude.“

ZŠ Libáň

Uspořádala nekulaté, ale tuze příjemné oslavy 111 let od založení školy. Nejen projevy a vystoupení žáků, výstava Františka Škody a odpolední akademie. Ale i velká výstava z historie školy ve třídách téměř po celé budově. Kroniky, fotky, stará vysvědčení, třídní knihy, školní výkazy. Někdejší pan ředitel Novotný rozdělil své působení ve škole na žákovské, učitelské, ředitelské. Přiznal, že to poslední nepatřilo k nešťastnějším. Ale z toho všeho, pravda, nejlepší jsou vzpomínky. A těch bylo!

ZŠ Libuň

Každým rokem dělají v Libuni ve škole výstavy. V roce 2008 byla předvánoční na téma myslivost, rybařství a včelařství na profesionální úrovni. Na výstavách, které vždy trvají celý víkend od rána do večera, se vystřídali snad všichni občané obce a nejenom to, výstavy jsou vyhledávány i občany okolních obcí, učitelé malých škol a všemi, kteří mají rádi klidnou a příjemnou atmosféru tohoto dění. Výstavy připravuje paní Pavlíková se spolupracovnicí. Pomáhají kantoři, ale i žáci školy. Protože tyto výstavy musí mít paní Pavlíková propracovány do nejmenšího detailu, je třeba velmi často „zapráhnout“ celou rodinu, tj. manžela a dvě dospělé dcery.

ZŠ Slatiny a MŠ Milíčeves

V době adventní připravila malotřídní škola ve Slatinách, podobně jako každý rok, vánoční koncert. Na vystoupení v kostele pozvala škola i 15 dětí z MŠ Milíčeves. V takové malé škole, chystá-li se vystoupení, nemůže se ze žáků vybírat. Zpívali všichni žáci školy i paní školnice. Právě tak, jako na kytary, flétny, varhany hráli všichni kantoři. Slatinská škola připravila i výstavu z vánočních prací žáků. A samozřejmě i čaj k cukroví od maminek. Na výstavě byly rozličné věci keramické, protože škola má i svou pec, kde si děti své výrobky i vypálí.

ZUŠ Hořice

Výjimečné výročí padesáti let ZUŠ Hořice bylo oslaveno opravdu velkolepě a jak jinak než hudbou, zpěvem, divadlem, výtvarnou výstavou, a dokonce i tancem, něco pro veřejnost, rodiče, přátele a absolventy, něco pro žáky. Oslavy zahájil koncert světověznámého sboru Boni pueri, na vlastním Slavnostním koncertě vystoupili nejen hosté z Česka, Ruska a Japonska, ale i učitelé a nejlepší žáci školy, následovala řada adventních a vánočních akcí, historicky první reprezentační ples ZUŠ a vše těsně před Vánoci zakončila Slavnost světél aneb „Žáci sobě“, kde to žáci a učitelé teprve jaksepatří roztočili...

ZUŠ Hořice

Hořická ZUŠka nežila před Vánoci jen vlastními oslavami, ale jako každoročně připravila i velmi bohatý kulturní program pro veřejnost, na který si přizvala i zajímavé hosty. Předvánoční maraton učitelů a žáků školy začal 7. 12. adventním koncertem v kostele, 10. 12. spoluúčinkoval dětský sbor ZUŠ na charitativním koncertě Ave Maria, pořádaném královéhradeckou diecézí, 11. 12. následoval vánoční koncert na radnici, kde byla pro návštěvníky připravena i prodejní výstava prací žáků výtvarného oboru s nabídkou originálních dárků. A co by to bylo za Vánoce bez Zpívání u betlému? Jen těžko můžeme pochopit, jak učitelé, žáci i jejich rodiče mohou v předvánočním shonu tohle všechno zvládnout a vydržet a samozřejmě i připravit a prožít své vlastní Vánoce.

ZUŠ Hořice, žáci literárně-dramatického oboru

Štěpánka Fléglová je učitelka literárně-dramatického oboru na hořické ZUŠce, vždy milá, ochotná, usměvavá a plná nápadů. Však ji také mají její žáci moc rádi a snad pro ně ani není učitelkou, ale spíš starší kamarádkou. Letošní nominace patří jí i jejím žákům za účinkování v rámci hořických Dnů židovské kultury při zahájení výstavy Neztratit víru v člověka a při prezentaci knihy Doufám, dokud dýchám... v hořickém muzeu. Téma holokaustu patří k nejsmutnějším kapitolám naší novodobé historie a svědectví z úst děvčat a chlapců znělo víc než naléhavě a přesvědčivě...

Nominovaní za dlouhodobé zásluhy

Benešová Jana

V knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně vede hudební oddělení. Pečuje o Literární spolek. Pomocí internetu je v kontaktu se členy, připravuje schůze spolku. Podílí se na spoustě akcí v knihovně. Jednou z větších akcí bylo například Jičínské poetické jaro – setkání básníků ze tří zemí. Pomáhala připravit každý ze šesti almanachů Literárního spolku. Internetové stránky knihovny jsou jejím dílem. Je příhodné, že právě ona byla jmenována novou ředitelkou knihovny po odchodu paní Košťálové do důchodu.

Bílek Karol

Kdysi sobotecký občan zůstal stále svému městu věrný, neboť v době, kdy tu bydlel, odevzdal nesmírný kus práce. Vynikající historik a archivář, znalec historie Sobotecka, spoluzakladatel Zpravodaje Šrámkovy Sobotky, autor mnoha odborných a populárních článků a knih. (Zmizelé Sobotecko, kdo je kdo v dějinách Sobotecka, Malé dějiny Sobotecka 1. díl). I když bydlí jinde, vztah ke Šrámkovu městu a jeho tradicím si ponechává.

Bílková Eva

„Její osoba je značka a světlo vstřícnosti a nepřeberných vědomostí, Jičín má neuvěřitelné štěstí na kronikářku“, atd., atd. Tak se píše v nominacích. Ano, funkci jičínské kronikářky koná se svým vysokým nasazením. Výčet jejich ostatních aktivit je dlouhý: Občanské sdružení SH, Listy starohradské kroniky, aktivní členství v mnoha organizacích od OS Lodžie až k OS Jičínská beseda Mnoho odborných i populárních článků, knižní publikace, kde se vybavuje o Čtvrťkovi a o osobnostech Jičína Neúnavná a přepečlivá korektorka, člověk s mnoha nápady, který je nejen vyslovuje, ale také podle nich koná.

Bona Vita – komorní pěvecký sbor z Hořic

Bona Vita znamená „Dobry život“ a tento hořický komorní sbor provozuje dobrý hudební život v Hořicích i v širokém regionu už téměř dvě desítky let. Díky svému sbormistrovi Petru Semerákovi navázal sbor úzkou spolupráci s dalšími hudebními a pěveckými tělesy a spolu s nimi se podílí na celé řadě významných projektů. Těžké činnosti spočívá především v hudbě chrámové, ale sbor se nevyhýbá ani žánrům světským. Nejoblíbenější jsou jejich koncerty v době adventu a Vánoc.

Bradna Bohumil, Markvartice

Ing. Bohumil Bradna založil v roce 1993 v Markvarticích firmu Planta naturalis, která se zaměřila na unikátní projekt – shromažďovat semena travin a lučních květin a také je pěstovat a rozmnožovat. Můžete si díky jejich množení a semenaření pořídit i vzácnější, či dokonce ohrožené druhy rostlin a nemusíte kvůli tomu ochuzovat a drancovat přírodní stanoviště. Ing. Bradna k tomu říká: „Naším hlavním zájmem jsou květnaté louky a vše kolem nich. Sledujeme vzájemné vztahy mezi rostlinami, abychom mohli stanovit nejlepší složení směsí osiv pro založení krásných a odolných rozkvetlých luk.“

Bukač Václav

Václav Bukač působí už čtyři desítky let jako ředitel hořického muzea a bylo by velmi obtížné vypočítat vše, co za tuto dlouhou dobu vykonal pro hořickou kulturu. (Nespočet výstav převážně moderního umění, spolupráce na organizaci sochařských symposií, grafické produkty v podobě knih, brožur, informačních materiálů, pozvánek a plakátů, Hořické noviny...). Je velkým znalcem regionální historie. Za grafickou přípravu knihy Hořice odedávna dodneška byl v loňském roce oceněn jako Osobnost roku.

Červová Helena

Má velkou zásluhu na ožívání místní, již skoro zapomenuté fary. Pořádá tu jarní a podzimní „pozdravení“ - setkání řemeslníků a chovatelů za hojné návštěvy široké veřejnosti. Již loňská Fara plná světél pořádaná na Sv. Lucii se také velmi podařila. Paní Červová také vydatně podporuje místní spolek mladých žen „Maminec“, který za její vydatné pomoci uspořádal na loňskou první adventní sobotu retrospektivní módní přehlídku. Aktivity paní Heleny Červové výrazně převyšují její povinnosti. Pro rozvoj kultury v Libuni dělá opravdu mnoho.

Divadelní soubor Miletín

Už v roce 1827 se hrála v Miletíně první divadelní hra. Divadelní soubor Erben tradičně pořádá jak jarní, tak podzimní divadelní festivaly, na které zvou soubory z okolí. Sami připravují každý rok nejméně jednu novou inscenaci. V letošním roce nastudovali hru Hadrián z římsů. Navíc pomáhají při pořádání dalších kulturních akcí, jako je Svatojakubský jarmark, dětský den atd. Je velkou zásluhou miletínských divadelníků, že je v místním zámku divadelní muzeum s názvem Národní divadlo českého Podkrkonoší.

Erben Antonín

Organizátor kulturního a společenského života na Kopidlsku, zvláště pak v obci Židovice a Běchary. Jeho zásluhou byl obnoven a slavnostně v říjnu vysvěcen kříž mezi obcemi Běchary a Židovice. Na slavnosti přednesl projev pro veřejnost. Stará se o obnovu přírodního prostředí výsadbou stromů podle cest. Jako předseda včelařů vede na škole v Běcharech včelařský kroužek dětí, v únoru 2008 zorganizoval v Kopidlně 3. včelařský ples, počtvrté (21. června 2008) Okresní včelařský den v Židovicích, pomáhal při prezentaci včelařství včelařskou dílnou na festivalu Jičín město pohádky dne 11.9.2008. Píše pravidelně články s duchovní tematikou do Kopidlnských listů. Druh nominace: za dlouhodobou činnost a počin roku.

Franc Václav

Zubař, spisovatel, organizátor, vydavatel. Je hlavním organizátorem literární soutěže Řehečská slepice, která se letos přehoupala už do 8. ročníku. Sám vydal na 10 svých knih. Jeho záběr je pestrý. Píše povídky, novely, básně. S úspěchem se účastní literárních soutěží, kde sbírá četné ceny. Vydává měsíčník Kobra a literární občasník Čaj, kde publikuje díla začínajících, ale i známějších autorů. Pořádá autorská čtení, připravuje inscenace pro Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka. Je duší a často hlavním tahounem akcí Literárního spolku.

Hanzlová Ivana

Za práci v pěveckém sboru Foerster, který při Lepařově gymnáziu kdysi založila a řídí na vysoké odborné úrovni. Sbormistryně vede zpěváky ke kvalitnímu pěveckému projevu, jejich vystoupení jsou vždy dramaturgicky promyšlená a nikdy nesklouzávají do povrchní a plytké polohy podbízející se posluchačům. Foerster patří do obrazu jičínské kultury svým pravidelným koncertováním, měl řadu úspěchů i na přehlídkách sborů, reprezentoval město Jičín v partnerských městech v zahraničí. Sbor má dlouholetou tradici – má vznikl v roce 1995.

Havránek Jan, Austrálie

Původně jičínský občan žije dnes v australském městě Mangerton. Ale na Jičín nezapomíná. Dění ve městě stále sleduje, čte jičínský tisk a jeho četné dotazy na zpřesnění svědčí, že nezapomíná. Jako absolvent pražské techniky je odborníkem na svařečské technologie. Jeho velkým zájmem je cestování. V seznamu navštívených zemí má už více než osmdesát položek. O svém putování si vede pečlivé záznamy a ty nejsou jen popisem, ale i důkladnou analýzou a hlavně místem mnoha obšírnějších úvah o lidech a světě, ve kterém žijí. Nejoblíbenější jeho zemí je Barma.

Hladíková Jana

Zástupkyně ředitele na Lindnerově ZŠ v Rožďalovicích. Věnuje se dlouhodobě vedení zájmového kroužku paličkování při ZŠ Kopidlno. Pro tuto techniku získala už mnoho zájemců – děvčát, které ji šíří dál. O prázdninách pořádá několik let pracovní setkání absolventek kroužku a zájemkyň o tuto činnost na vlastní zahradě. Je úspěšnou moderátorkou Hilmarova Kopidlna - přehlídky mladých dechových hudeb, pořádaných v květnu v Kopidlně na náměstí.

Hlaváč Josef

Jeho jméno náleží do seznamu kulturních osobností Jičína. Patří k Srdíčku, k divadelnímu souboru J.K.Tyl, k folklornímu Českému ráji, byl šéfem kina i Jednotného klubu pracujících, uděláme-li jen letmý historický průřez. Dvakrát v rozmezí 10 let hrál mlynáře v Lucerně. Zaspíval a zatancoval si na parádní Staročeské svatbě s Českým rájem. Životopis by vydal na dlouhý článek. I po osmdesátce je stále aktivní a o kulturu se zajímá. Zajímavé je i jeho vyprávění o tom, jak to tenkrát bylo. Zdalipak to sepsal, nebo sepisuje? Bylo by to poutavé čtení.

Hořické noviny, redakce

Hořické noviny již dávno vstoupily do druhého desetiletí své existence. Nevycházejí občas, ale s železnou pravidelností vždy poslední středu v měsíci. Kromě místního zpravodajství připomínají i různá výročí, přinášejí přehled kulturních akcí, sportovní pozvánky a zprávy, nabídky hořických firem, to vše v originální grafické úpravě a okořeněné originálním humorem Václava Bukače.

Hořické sochařské symposium, Rychtermoc Roman, Samohrd Martin a další

Tradice sochařských symposií jako tvůrčích setkání sochařů z celého světa mají kořeny v 60. letech minulého století, kdy byl jejich duší ak. sochař Preclík. Jejich výsledkem je kolekce osmi desítek soch v Sochařském parku U Sv. Gotharda. Novodobá historie symposia začala v r. 2002 a současný organizační tým - ak. sochař Roman Richtermoc a arch. Martin Samohrd - má za sebou již sedm úspěšných ročníků. Jejich výsledky jsou instalovány v novém Sochařském parku U Sv. Josefa. Ještě předtím jsou však vystavovány na Nábřeží sochařů v Hradci Králové, kde tvoří svéráznou pozvánku k návštěvě Města kamenné krásy. Vloni přibyla díla umělců z Čech, Turecka, Japonska a Ekvádoru. A kdo přijede letos? Zájem je zase veliký, a tak budou mít organizátoři opět plné ruce práce.

Hořický komorní orchestr

Toto hudební těleso, tvořené hudebníky z Hořic i z širšího okolí, už více než dvacet let obohacuje kulturní život v Hořicích i v celém regionu a na své kontě má nespočet koncertů a vystoupení při různých příležitostech. V jeho vedení se v průběhu let vystřídal řada dirigentů a orchestr spolupracoval s mnoha významnými osobnostmi hudebního světa. V poslední době se podílí na řadě významných projektů s pěveckými sbory nejen z Hořic, ale i z Nechanic a z dalších míst. Oblíbené jsou především koncerty v čase adventu a Vánoc.

Jiterský Jan, ředitel ZŠ Bodláka a Pampelišky

Ve Veliši založil školu, která se neustále rozšiřuje. Proslýchá se, že k zápisu jsou tu přihlašovány děti, které teprve byly počaty. Hlavně ale: Velišský slavíček, zahradní slavnosti na zahradě školy, sama úprava školní zahrady, výstavy na školní půdě, bezpočet pěveckých vystoupení sbor, zejména před vánoce. To je jen část jeho aktivit. Patří sem i spolupráce při festivalu JMP, moderování mnoha akcí a další a další. Tohle vše je dílo pana ředitele a jeho kolegů a přátel. K nejdůležitějším činnostem patří to, že dokazuje oprávnění a potřebnost malých škol na vesnici.

Kafka Ivan

Zasloužil se o dlouhodobou propagaci Sobotky. Je vedoucím Klubu přátel města Soboty, pod jehož hlavičkou dlouhá léta vydává propagační a upomínkové materiály, pohlednice, knihy a filmy o Sobotce i o Českém ráji. Filmy, které vznikají ve spolupráci s režisérem Janem Eisnerem, jsou pravidelně oceňovány na karlovarském festivalu turistických filmů Tour Region Film. MUDr. Kafka je rovněž zakladatelem tradice a dlouholetým organizátorem soboteckého jarmarku, festivalu řemesel a setkávání Sobotkových. V paměti je ještě odhalení Špálovy sochy a otevření výstavy jeho obrazů, na které se podílel.

Knapová Eva, John Aleš

Paní Knapová je dlouholetá bývalá kronikářka obce Valdov. Spolu s panem sochařem Alešem Johnem vyvinuli mnohaleté a úspěšné úsilí o znovuzhotovení a znovupostavení sochy sv. Václava (zničené ve druhé polovině minulého století) na původní místo v obci Valdov. Slavnostní odhalení se uskutečnilo r. 2008 ve sváteční den svěťce. Jak se svět mění. Encyklopedie píše: „Směrem na Pustou Proseč stávala socha Sv. Václava, kterou někdo zničil a dnes je tam jen podstavec.“ To už není pravda. Díky sbírce místních lidí a aktivitě paní Knapové a pana Johna to pravda už není. Sv. Václav opět stojí.

Knihovna V. Čtvrťka v Jičíně

Pracovnice knihovny, v čele s ředitelkou pí. L. Košťálovou vzorně plní funkci kulturního zařízení města Jičína. Přitom nezapomínají na podporu a pomoc knihovnám v regionu. Organizují pro dobrovolné knihovníky kurzy, besedy, poznávací zájezdy, zajišťují odbornou poradenskou službu, podporují činnost knihoven meziknihovní výpůjční službou a výměnnými soubory knih. Skvělou tradici má galerie RADOSTI umístěná v prostorách knihovny, propagující výstavami umělce regionu. Záslužné jsou přednášky a besedy organizované pro širokou veřejnost. Výjimečná je podpora mladým a začínajícím autorům ve spolku LIS při MěK. Knihovna zachytila trend elektronizace médií a podporuje ho nejen ve svém zařízení, ale i výchovou knihovníků dalších knihoven. Knihovna organizuje setkání knihovníků z celé republiky v rámci festivalu JMP.

Kocourek Karel, Kyr Aleš

Pan Karel Kocourek je ředitel věznice Valdice, pan Aleš Kyr je vedoucí Kabinetu dokumentace a historie Vězeňské služby ČR. Oba se v značné míře zasloužili o reinstalaci výstavy o historii valdické věznice (uskutečněné v Regionálním muzeu a galerii v Jičíně na přelomu roku 2007/2008) do bývalého klášterního kostela a za programové vytváření místa kulturního využití v tomto ústředním, památkově cenném objektu Věznice Valdice, a to nyní s trvalou expozicí příslušného tématu. Jejich přínosem je i to, jak promluvili na konferenci o klášteře a věznici.

Košťálová Lidmila

O paní ředitelce před jejím odchodem do důchodu různí lidé napsali: „...Velkou péči věnovala jičínské knihovně. Odchází do důchodu podle pravidla v nejlepším skončit, i když mohla dál životaschopně knihovnu vést. ... Sice nebyla tolik vidět, ale zpovzdálí tahala za nitky nejen regionální kultury. ... V současné době má knihovna své pevné místo v kulturním životě města. ... Za svého dlouholetého působení umožnila v plné míře realizovat nápady a projekty, které oživily knihovnu. ... Vynikala pracovitostí, přístupem k lidem a vysokou odborností.“

Kubů Nad'a

V nominaci stojí: „Mojí srdeční záležitostí je Nad'a Kubů. Nikdy nepřestanu žasnout, jak tak úžasná bytost může existovat a být dobrou vílou nejen pro Humprecht – jejím dítětem je předloňská expozice na Valdštejnu. Nedokážu právě teď najít pravá

slova na přesný popis všech jejich aktivit, které prospívají k udržování a především zkvalitňování péče o památky nejen u nás v Českém ráji, ale i v celé republice. Její odborné kvality jsou nedocenitelné, ale co je naprosto neuvěřitelné, jaký krásný člověk je za těmi odbornými kvalitami skryt a ochoten pomoci s nejdrobnější památkářskou záležitostí.“

Kynčl František

Pedagog a dlouholetý koordinátor ekologické výchovy na 4. ZŠ v Jičíně. Vedle zbudování ekologického areálu Čtyřlístek a obětavé pedagogické činnosti konané nad rámec svých pracovních povinností je jeho velkou zásluhou, že se tato škola stala účastníkem dlouhodobého celosvětového projektu GLOBE zaměřeného na sledování životního prostředí na místní i globální úrovni. Jeho zásluhou jsou meteorologické hodnoty naměřené v areálu 4. ZŠ od 1. listopadu 2002, oficiálně evidovány v rámci sítě Českého hydrometeorologického ústavu. Stovky nadšených žáků, vysoký kredit ekologické výuky na 4. ZŠ a samotný fakt, že se měřící stanoviště Jičín stalo v oblasti odborných meteorologických měření ustáleným pojmem, mluví nepochybně samo za sebe.

Luniaczek Petr

Jeho velkou zálibou je již od mládí turistika. V posledních letech na svých toulkách putuje s fotoaparát - jako ryzí amatér - za lidovou architekturou nejen po jižních, ale i po severních a východních Čechách. Na jeho výstavách se seznámíte s fotografiemi lidových staveb od Jičína až po Pecku v malebné krajině Podkrkonoší, která svou krásou učarovala nejen místní obyvatelé, ale i chalupáře a turisty. V autorových stopách tak navštívíte Arnoštov, Bělou u Pecky, Dolní Javoří, Dřevěnice, Karlov, Krsmol, Novou Paku, Pecku, Přibyslav, Radim, Radkyni, Roškopov, Studeňany, Stupnou, Tužín, Úbislavice, Uhlíře, Újezdec, Vidochov a Zboží, kde na tamních roubených domech můžete obdivovat stavební „fortel“ našich předků.

Loutkářský soubor Zvonek

Loutkové divadlo má v Hořicích už více než stoletou tradici. Loutkářský soubor Zvonek vznikl v r. 1979 a v letošním roce si tedy připomene již třicet let své činnosti. Soubor působící pod hlavičkou Domu kultury Koruna, pořádá pravidelná loutková představení pro děti, navštěvuje školy a školky v okolí, účastní se festivalu Jičín – město pohádky, ale i dalších festivalů a přehlídek v okolí. Partu nadšených lidí spojuje mnohaleté přátelství a snaha přinášet divadlem radost, nejen dětem, ale i sami sobě.

Macák Jan

Spoluzakladatel Bluegrassové skupiny Větráci a jeden z hlavních organizátorů Banjo jamboree Kopidlno – úžasného festivalu, kam se sjíždějí muzikanti a jejich posluchači z celé republiky, i z ciziny. Touto muzikou proslavil své město. Muzice zůstává věrný. Vyučuje mládež na kytaru a banjo a tak si hledá nástupce. Na internetu se podařilo dohledat, že se v roce 2000 hovoří o 26. ročníku Banjo Jamboree Kopidlno. A na pozvánce se hovoří o nejstarším bluegrassovém festivalu v Evropě. Tak u toho všeho Honza byl.

Městská knihovna Hořice

Historie hořické knihovny sahá do 90. let předminulého století. V současné době tvoří pracovní tým skupina ochotných a usměvavých knihovnic, které vždy ochotně poradí a pomohou. Pro nejmladší čtenáře nabízí dětské oddělení řadu zajímavých besed a přednášek o knížkách a jejich autorech, ale i literární soutěže a třeba i oblíbenou Noc s Andersenem. Pro dospělě jsou pořádány pravidelné cestopisné přednášky, burzy knih a nezapomíná se ani na seniory, pro něž jsou každoročně připravovány kurzy práce s internetem.

Muzeum Železnice

Muzejní spolek, který v Železnici o muzeum pečuje, vznikl už v roce 1917. Od té doby byla činnost muzea pestrá, s mnoha výkyvy, v současné době prožívá muzeum světlou část své historie. Okolo železnického muzea se vytvořila skupina činnorodých lidí, kteří od jara do zimy stále něco organizují. Každý rok je tu řada výstav. Ty bývají doplněny pěkným programem, cukrovím, tedy i sousedským setkáním. „Jako každoročně se nám velmi vydařilo vánoční setkání na Štědrý den v železnickém muzeu. Krásně jsme si povídali a byla hlava na hlavě,“ napsala Nataša Kalousková, duše muzejního spolku. Nevypovídá to dostatečně o atmosféře?

Muzeum přírody Českého ráje

Bylo založeno v roce 2002. Sídlí na Prachově u vstupu do skal. Je tu stálá expozice o přírodě ve skalách, o Českém ráji, zejména Jičínsku. Pořádají se tu příležitostně výstavy, často doprovázené přednáškami. Muzeum často vypisuje soutěže zaměřené na poznávání přírody. Raritou muzea je minibotanická zahrada zaměřená zejména na obojživelníky. Jednou z posledních akcí je současná výstava fotografií obojživelníků v jičínském K-klubu.

Obec Holovousy

Obec Holovousy připravila v minulém roce opět řadu zajímavých programů, které přispívají k vytváření sousedské vzájemnosti a svou jedinečností lákají i řadu přespolních. Tradicí se stávají koncerty v obnoveném chrámu sv. Bartoloměje v přídružených Chodovicích. Při příležitosti Slavností sv. Bartoloměje se konala nejen tradiční pouť a poutní mše, ale došlo i k ocenění těch, kteří se o obnovu chrámu zasloužili. Tradicí se staly také Slavnosti holovouských malináčů, opět s bohatým kulturním programem, se soutěží o nejlahodnější malináč a nejchutnější jablečný moučník, byla předvedena ukázka plavení koní a na holovouském jarmarku byla možnost nabídnout i nakoupit produkty ovocnářů, zelinářů a včelařů z Podchlumí.

OS Baševi

Ignác Baševi byl finančník za doby Valdštejna. OS Baševi je v roce 2002 založené jičínské sdružení, které si vytkló za cíl pečovat o židovské památky. To taky koná a jeho zásluhou bylo, že byla v červnu otevřena opravená synagoga. Samozřejmě nejen jeho zásluhou. Bez spolupráce s městem, Židovskou obcí, a dalšími by to nebylo možné. Synagoga není jen krásnou stavbou, ale místem setkávání, koncertů, přednášek. Do toho výčtu patří i každoroční vzpomínka na transporty židů do

koncentračních táborů v roce 1943. Právě Baševi je příkladem toho, jak občanská iniciativa ve spolupráci s městem a úřady je přínosem pro život města.

OS klub Klokánek Hořice

Hořický Klub Klokánek patří do Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí. Sdružuje rodiny, které pečují o děti se zdravotním postižením, poskytují jim pomoc a usiluje o začlenění těchto dětí do společnosti zdravých vrstevníků. Pro své členy pořádá různé tvůrčí dílny, rehabilitační kurzy, výlety, přednášky a semináře. Pro širokou veřejnost pak organizuje kulturní akce, na které zve zajímavé hosty. Vloni to byly dva benefiční koncerty, při kterých vystoupili Jaroslav Svěcený, Richard Pachman a Dita Hořínková. Výtěžek byl určen na psychorehabilitační pobyt dětí. Tradicí se také stal Dětský den. Ten poslední s názvem „Klokánek jde do pohádky“ opět probíhal v areálu hořické invalidovny.

OS Open Art Nová Paka

Toto občanské sdružení přispívá ke kulturnímu životu Nové Paky a okolí. K hlavním aktivitám patří pořádání festivalu „kultura okraje na okraji“ Muzika Paka. Mezi další aktivity je třeba jmenovat pořádání prázdninových dílen pro děti. V pěkném prostředí letního tábora se mohou děti mnohému naučit. Jde o dílnu filmovou, jezdeckou, kamenářskou, divadelní, hudební a další. Tady se vzbuzuje u dětí zájem o různé obory. Tábory jsou velmi dobře vedeny. Ke kladům patří, že na závěr se mohou rodiče seznámit s výsledky práce svých dětí.

Osmantzik Erhard

Pan páter je farářem na Pecce. Do jeho farnosti patří celkem 13 obcí. K jeho starostem patří i péče o kostely ve farnosti, o které se stará i po stránce stavební, to dnes není malý úkol. Pan farář se stará ale i o rozvoj kulturního a společenského života ve své farnosti. Spolupodílí se na řadě kulturních vystoupení i dalších akcích. Například pořádá koncerty v kostele. A tak v Horní Brusnici hráli Nedvědi, recital měl zpěvák Smolík, vystoupil sbor Záboj ze Dvora Králové, jeden koncert byl předvánoční. Na Pecce zpíval sbor gymnázia z Nové Paky. Pan farář vnáší duchovní rozměr i do místních Harantovských slavností.

Pavlíková Eva

V letech 2000 až 2003 připravila se spolupracovníky v libušenské škole vánoční výstavy, které byly spojeny s vánočním koncertem v kostele sv. Martina, který pořádá každoročně zastupitelstvo obce. Také pořádala každoroční výlet pro důchodce po krásách Čech. Tyto výlety byly přínosem i pro méně pohyblivé občany a dodnes na ně vzpomínají. V roce 2004 u příležitosti 120. výročí založení SDH Libuň a sjezdu rodáků připravila paní Pavlíková výstavu na Obecním úřadu v Libuni, kde návštěvníci mohli vidět průřez dějinami Libuně i práce zručných občanů. Následovala vánoční výstava v roce 2005 na téma Kuchyně našich babiček, která měla velkou návštěvnost. V roce 2006 se paní Pavlíková věnovala především práci s dětmi, studiu a sbíráním materiálů, neboť následovala výstava tentokrát velikonocní na téma Jaro na vsi - v roce 2007.

Pelcovi ze Sobotky

Na internetu kdosi sháněl zelenokvětou růži. V odpovědi se praví: „Doporučuji z vlastní zkušenosti mnohokvětou krémovou s růžovým lemem, která v průběhu kvetení přechází do čistě zelené. Kvetे až do zámrazu mohutnými soukvětími na vzpřímených prutech. Odolává mrazu. Pod názvem „Zelená H“ ji měli růžové školky Pelcovi v Sobotce.“ Není to nádhera, vypěstovat zelenokvětou růži? Ať nikdo neřká, že to není kulturní počin.

Peroutka Štěpán

V nominaci na Štefana se praví: „Za to, že nechává kašnu na nádvoří zámku v Jičíně stále stříkat, že se o její provoz i v zimě stará a že nám tím její tichá činnost v mrazech navozuje dříve neznámé myšlenky – i obrazy ...“. Květnatě a pravdivě řečeno, že se pan správce stará. Že má nápady a do zámku zve zajímavé lidi na besedy, či muzikanty na poslouchání. Vybavuje se například spisovatelka Petra Hůlová a další.

Plachý Jiří

„Pojdme a projdeme se společně historií...“, píše Jiří Plachý. Je povoláním truhlář, ale založením kronikář, archivář, sběratel, historik. Už mnoho let pořádá ve svých Slavhosticích výstavy o dějinách obce, spolků, ale i událostí celostátních. O tom, jak se dění v republice projevilo u nich doma. Kupříkladu v roce 1982 to byla expozice k 650 letům Slavhostic. V roce 1985 ke čtyřicátému výročí osvobození. Dále pak byly různé spolky, ochotníci, výstava k rozpoutání 1. světové války a další. V roce 2008 došlo na „Zatoulané osmičky.“ Jiří Plachý je i řezbář a svými reliéfy výstavy doplňuje.

Pod Zvičinou, redakce

Regionální vlastivědnou čítanku Pod Zvičinou není třeba představovat. Vychází při gymnáziu a SOŠ v Hořicích. Parta učitelů připravila již 13 ročníků tohoto oblíbeného čtení. Vychází pětkrát ročně a na jeho stránkách nacházejí čtenáři své pravidelné rubriky jako významná výročí, seriály, fotografickou hádanku, zajímavé studentské práce, pozvánky na kulturní a turistické akce a mnoho dalšího. Všechny 13 ročníků vyzdobil půvabnými kresbami černínský malíř Oskar Teimer (držitel Jivínského Štefana). Během let se také mimo gymnázium podařilo soustředit skupinu pravidelných kvalitních přispěvatelů. Časopis se prodává nejen v Podzvičíně, ale je vyhledáván zdejšími rodáky z celé naší vlasti a řada výtisků putuje i do zahraničí.

Pokorný Karel

Amatérský filmař. Už pětadvacet let točí filmové dokumenty, portréty zajímavých osobností, umělecké ztvárnění událostí místních i významu celostátního. Zaznamenává dění ve svém bydlišti – Nové Pace i okolí. Se svou kamerou nechýbí při žádném důležitém dění. Tak, jak technika prostupuje náš život, mění se i filmařská technika Karla Pokorného. I když už dávno překročil sedmdesátku, je ve vybavení i výrazových prostředcích stále na úrovni doby. K jeho dílům patří samozřejmě i film o událostech roku 1968. Nedávno promítal na vzpomínkovém setkání k upálení Jana Palacha svůj film Muž jménem Jan.

Pospíšilová Alena

Bytem v Malechovicích, zaměstnáním v Knihovně Václava Čtvrtka, srdcem v Českém ráji, s neustálou tendencí stále něco vymýšlet. Něco, co bude příjemné pro lidi, kam přijdou a bude jim dobře. To je Alena. Vybavuje se Pasováním rytířů krásného slova, které proběhlo o festivalu JMP na nádvoří jičínského zámku a které Alena Pospíšilová pomáhala organizovat. To je její prostředí, to je její vnitřní založení.

Procházka Bohumír

V nominacích se píše: „Oceňují jeho vydavatelskou činnost v Prochorovinách a nezatrpknutí ze strany konšelů Jičina. ... Šíření jiných pohledů na věc, než jsou ty odhlasované. ... Svou dlouholetou trvalou žurnalistikou citlivě reaguje na takové události kulturního a společenského dění ve městě i v regionu, které zpravidla nebývají profesionálním tiskem ani zachyceny. ... Za neutuchající a účinnou účast v jičínském kulturním životě. Za zapojení se v roli spoluorganizátora většiny jičínské i regionální kultury.“

Řehečská slepice, organizátoři

V roce 2008 proběhl již sedmý ročník literární soutěže. Přišlo 30 prací z celé republiky. Organizoval jej tým okolo Václava France. Udílení proběhlo v KVČ v Jičíně, kam se účastníci téměř nevešli. Ke kladům soutěže patří, že vyhlášení výsledků je vedeno v humorném duchu (olympiáda v Řehči a podobně) za zpěvu Řehečského kvarteta.

Sádlo Miloš

Nepřetržitý kronikář obce Keteň od roku 1976. K práci kronikáře přistupuje systematicky a poctivě. Zaznamenává nejen události obce v současnosti, ale bádá v historii obce a materiály postupně zveřejňuje v kronice. Je vynikající výtvarník, v kronice je vlastní galerie kreseb stavení obce, doplněná soupisem osob zde žijících. V posledním období se zdokonalil v pořizování fotodokumentace, jako součást kroniky.

Sezima Jan

Představovat všestrannou kulturní osobnost ředitele hořického Domu kultury Koruna by bylo bezesporu nošením dříví do lesa. Mezi nominovanými se objevuje rok co rok, protože jeho přínos pro hořický kulturní život je nepřehlédnutelný. Jeho zásluhou přichází pravidelně do Hořic nejen kvalitní profesionální kultura, ale velkou podporu věnuje Jan Sezima i místním amatérským hudebním, pěveckým i divadelním souborům. Z nejvýznamnějších akcí připomeňme Jazz nights, Hořické hudební slavnosti, Divadelní apríl... . Divadelní sál radnice při koncertech Klubu přátel hudby již doslova praská ve švech. Jan Sezima kulturu nejen podporuje, ale také aktivně provozuje. Sám je velmi dobrým houslistou a kytaristou a členem taneční skupiny Artrosa (viz nominace 08).

Skauti Hořice

Hoříčtí skauti si v letošním roce připomenou už 90. výročí svého vzniku. Je to dlouhá doba, byť několikrát nedobrovolně přerušena. V současné době působí v hořickém středisku tři dětské oddíly, oddíl roverů a oldskauti. Jejich činnost je opravdu pestrá - pravidelné schůzky, víkendové výpravy do přírody a na vlastní chatu v Krkonoších, Svojsíkův závod, letní tábory, ekologické aktivity, účast na charitativních akcích např. Kapky naděje nebo Velikonoční skautské kuřátko, víkendová hra pro rovery Vyzvědači, účast na mezinárodních intercampech, akce Skautskou stopou (hry a soutěže pro děti)... . Vloni uspořádali svůj první ples a před Vánoci pravidelně přivázejí do Hořic Betlémské světlo a zpívají koledy. Hlavně však dávají dětem možnost smysluplného trávení volného času a vychovávají z nich správné lidi.

Strážci rodinného krbu

Jedna z nominovaných také nominovala. Vzpomněla si na ty doma, bez kterých by všechny vyjmenované aktivity asi nešly: „Všichni, kteří se starají o děti a pohodu těch, kteří páchají rozličné kousky ve jménu kultury.“

Suchoradská Jaroslava

V nominacích se opakuje: dlouholetá práce s mládeží, psaní kroniky, šachový kroužek. Manželé Suchoradští bydlí v Mlýnci, daleko od centra, i do své školy v Kopidlně to mají pořádný kousek. V Mlýnci přispívají k organizaci kulturního života. Podobně samozřejmě i v Kopidlně. Oba patří k českým kantorům, jak je známe z minulosti a kteří, chválabohu, přežívají i do dnešních časů.

Šádková Květoslava

Paní učitelka v Libušské škole patří spolu s paní Blankou Keršlágerovou a dalšími k organizátorům mnoha kulturních akcí. Samozřejmě nejen pro školu, ale pro celou Libuň. Mezi ně patří i předvánoční posezení pro seniory, které je vždy obohaceno kulturním vystoupením dětí ze školy. Toto vystoupení je vždy velmi precizně připraveno a doplněno vhodným vystoupením kroužku mažorettek. Zásluhou školy a dalších aktivních lidí pokračuje městečko v kulturní tradici, kterou tu představoval Libušský jemnostpán Antonín Marek a malíř František Kavan.

Václavů Ivana

Ina Václavů je učitelkou v hořické ZUŠce, kde vyučuje hudební nauky, klavír a flétnu a kde také založila a už řadu let vede dva dětské sbory – Písnička a Musica. Obě tělesa pravidelně vystupují nejen v Hořicích, ale úspěšně se účastní i soutěží a přehlídek v širokém okolí. A aby toho nebylo málo, sama také aktivně muzicíruje – hraje na flétnu v komorním kvartetu učitelů při ZUŠ, zpívá v hořickém komorním sboru Bona vita (viz výše) a je uměleckou vedoucí běloradského ženského flétnového souboru Pifferaios. K tomu péče o rodinu... Jak to všechno (hlavně před Vánoci) může stihnout? Snad má její den o nějakou tu hodinu víc. (Anebo noc o nějakou hodinu méně?)

Vališka Radomír

Dětenický pan starosta vrátil do obce tradici tanečních zábav, divadelních představení a koncertů. Zve cizí divadelní soubory a i sám hraje v souboru Korálka. V letech 2002 a 2007 uspořádal sjezdy rodáků. Pořádá jarní vynášení zimy. Od roku 2000 se koná každoročně festival sborového zpěvu Foerstrovy Osenice, kterého se účastní sbory z Čech, Slovenska, Slovinska a Německa. I tady má pan starosta velkou zásluhu. V roce 2009 bude Osenický festival součástí Pražského jara. Obec pod jeho vedením vybudovala Foerstrův památník. Pan Vališka pořádá letní dětské tábory a vede ekologicko-turistický oddíl Strom. Tohle vše zvládá proto, že má šikovné spolupracovníky.

Valter Jiří Qido

Malíř, galerista, spoluorganizátor kulturního života v Bukvici. Tady má chalupu i svou Galerii na špejchaře, kde zdaleka nevystavuje jen sám. Má svůj kraj a chalupy v něm přečteny tak důkladně, že stále objevuje nové a nové pohledy – malířské náměty.

Veselý Jaroslav

Organizátor či spoluorganizátor mnoha jičínských kulturních a sportovních akcí. Je kupříkladu zakladatel a stále pořadatel festivalu Jičín město pohádky, který v příštím roce bude slavit dvacetiny. V uplynulém roce se podílel na vzniku OS Paměť, svědomí, které připomíná pozoruhodné události našich dějin tím, že pořádá setkání občanů s besedami. Založil tradici předvánočního zpívání koled v Prachovských skalách. Je členem redakční rady sborníku od Ještědu k troskám, kam píše nádherné články propagující Jičínsko. Kytarista, zpěvák, basketbalista, všesportovec. To je jen několik Slávkových aktivit na ukázkou.

Zatloukalová Blažena

Blaženka je dlouholetou členkou hořického ženského pěveckého spolku Vesna a na sklonku minulého roku oslavila svých krásných (ač neuvěřitelných) 90 let. Svě narozeniny oslavila na vánočním koncertě Ratibora a Vesny, kde jí členové obou sborů nejen upřímně poblahopřáli, ale také poděkovali za vše, co za více než půl století pro oba sbory vykonala. Blaženka obětavě vykonávala po několik desetiletí funkci předsedkyně sboru a prožívala s ním časy dobré i zlé, stmelovala členy v jednu velkou rodinu, utěšovala, povzbuzovala a pomáhala, kde bylo třeba. Díky jejímu diplomatickému jednání se podařilo vrátit sboru nejen právní samostatnost, ale i zabavený majetek, takže Vesna, jako jeden z mála spolků, dnes netrpí existenčními problémy. Nejen hudba, ale umění vůbec, bylo vždy Blaženčiným velkým koníčkem, a tak ani dnes nevynechá jediný koncert, divadlo, ani vernisáž.

ZŠ Libuň, pracovnice

O dění v Libušské škole byla řeč. Výstavy, spoluorganizování kulturních akcí, jako třeba posezení pro seniory a podobně. Další důkaz toho, že i malotřídni škola má v obci svůj význam a podobně, jako celý Štefan, že když je dobrá člověčí vůle, dají se dělat úžasné věci.

BYVŠÍ LAUREÁTI

1996 – K klub – 41 nominací:

KLAN – Kacákova Lhota * Z. Vašková – Hořice * M. Zajíček a K klub – Jičín

1997 – K klub Jičín – 37:

I. Chocholáč a spol. - N. Paka * J. Macák a Větráci – Kopidlno * E. Bílková, L. Šoltysová

1998 – pivovar N. Paka – 90:

P. Charousek – Turnov * J. K. Tyl – Hořice * V. Úlehla - Jičín

1999 – zámek Jičín – 120:

Hořeňák – Lázně Bělohrad * E. Bílková – St. Hrady * J. Gottlieb – Jičín (předal A. Hlavatému) * prochor – mimo hlasování poroty

2000-hospoda Robousy – 118:

M. Roček – Jičín * K. Macounová a J. Pospíšilová – Libošovice (losováním)

2001 - Libáň - 116:

J. Řezníček a divadlo Martínek Libáň * Z. Chalupa - K klub Jičín (los)

2002 – Hořice – 155:

Oskar Teimer – Černín * Veronika Kuřiková – Nová Paka (los)

2003 – Železnice – 137:

Irena Škodová – Libáň * K – klub Jičín (los)

2004 – Nová Paka – 107:

Věra Rychterová * OS Lodžie Jičín (los)

2005 – Jičín – 181:

Jivínský Štefan* OS Zebín (los)

2006 – Veliš – 224:

Vladimír Úlehla – Jičín * Štěpánka Fléglová – Hořice (los)

2007 – Kopidlno – 225:

Oldřich Suchoradský – Mlýnec * Novopacké sklepy – NP (los)

2008 – Sobotka – 218: ?

Prochoroviny

kulturní (skoro) měsíčník

založeno roku 1998

Vydává B. Procházka, Sokolovská 367, Jičín

tel. 493 523 492.

Evidenční číslo MK ČR E 13158

email: prochor.jc@tiscali.cz

Noviny vznikly s laskavou pomocí

APEL, s. r. o., Jičín,

GENERALI POJIŠŤOVNA, a.s.,

Denisova č. 504 Jičín

tel, fax 493 523 024